

TWO Chapter 604 เจิ้งเหอกลับมา

ขณะที่คำสั่งแต่งตั้งเจ้าหญิงแพร์กระจายออกไป ทัวทั้งเมืองก็ระเบิดขึ้น

บางคนรู้สึกอิจฉา ขณะที่คนอื่นๆส่งเสียงเชียร์

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คนที่มีความสุขที่สุดก็คือ ตระกูลชู่ พวกเขาได้รับประโยชน์มากมายจากการซื้อโรงงานของมู่ฉิงซี ในขณะเดียวกัน ชู่หยิงหยูก็ทำให้พวกเขาได้กลายเป็นญาติของลอร์ด

ตอนนี้ หอการค้าของพวกเขาสมควรที่จะถูกเรียกว่า หอการค้าหลวงอย่างแท้จริงแล้ว

อย่างไรก็ตาม ประชาชนบางส่วนไม่ได้คิดเช่นนั้น

ในฐานะน้องสาวแท้ๆของโอหยางโซว ปิงเอ๋อสมควรจะแล้วที่ได้เป็นเจ้าหญิงของดินแดน ดังนั้น จึงไม่มีใครกล้ากล่าวถึงฉายาเจ้าหญิงเซว่เยว่ซางของเธอ อย่างไรก็ตาม ชู่หยิงหยูและมู่ฉิงซีแตกต่างออกไป

ทุกคนในดินแดนรู้ดีว่า ชู่หยิงหยูและมู่ฉิงซี เป็นผู้อาศัยเช่นเดียวกับพวกเขา และเคยเป็นผู้สืบทอด อย่างไรก็ตาม ลอร์ดได้รับพวกเธอเข้ามา จนได้รับสถานะในลักษณะนี้

บางคนรู้สึกอิจฉา ได้แพร่กระจายความไม่มีความสุขออกไป โดยเฉพาะตอนนี้ ที่ทั้งสองได้รับฉายาเจ้าหญิง มันทำให้พวกเธอเหมือนกลายสภาพจากนกกระจอกไปเป็นหงส์

ความอิจฉาจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ ทั้งสองได้กลายเป็นคนชั้นสูงแล้ว คนเหล่านี้จึงไม่สามารถจะแสดงความคิดเห็นของพวกเขาได้

แม้แต่มูฉิงซีเองก็ไม่สบายใจกับตำแหน่งของเธอ แต่เมื่อโอหยางโชวอธิบายเรื่องนี้ให้พวกเธอเข้าใจ ทั้งสองก็ยอมรับมัน

จากมุมมองของโอหยางโชว ดินแดนจำเป็นจะต้องมอบฉายาให้แก่พวกเธอ เขาไม่ได้มอบให้โดยความเห็นส่วนตัวเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ในความเห็นของคนอื่นๆ ชู่หยิงหยูและมูฉิงซีป็นสูงมากเกินไป พวกเขาไม่รู้เลยว่า พวกเธอได้ช่วยเหลือโอหยางโชวไว้มากเพียงใด ไม่จะทำอย่างไร ชาวลือก็ยังคงมีอยู่บางส่วน

.....

ความตื่นเต้นเต็มอยู่ในเทศกาลฤดูใบไม้ผลิของเมืองซานไห่

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 2 วันที่ 12, วันที่ 10 ของปีใหม่จีน

แผ่นหินขนาดใหญ่ได้ถูกตั้งขึ้นที่กลางจัตุรัสของเขตเมืองหลวง มันมีขนาดสูง 9 เมตร กว้าง 5 เมตร และหนา 1 เมตร มันตั้งตระหง่านกลางจัตุรัส สง่างามอย่างไม่น่าเชื่อ

คำว่า ‘ระบบกฎหมายดินแดน’ เป็นส่วนที่สะดุดตามากที่สุด

เจ้าทบวงกิจการภายใน เว่ยหยาง เป็นผู้นำโครงการนี้ ทบวงกิจการภายใน, วิทยาลัยกฎหมาย และเหล่าผู้เชี่ยวชาญกฎหมายสมัยใหม่ ได้ทำงานร่วมกัน

เป็นเวลาหลายเดือน สร้างกฎหมายขึ้นมาหลายสิบฉบับ จนในที่สุด ระบบกฎหมายดินแดนก็ได้รับการอนุมัติ และเริ่มเปิดใช้งานอย่างเป็นทางการ แผ่นหินนี้แสดงถึงมาตรฐานกฎหมายของดินแดน

มันเป็นการแสดงให้เห็นว่า ดินแดนได้เข้าสู่ช่วงเวลาของกฎหมายอย่างเป็นทางการแล้ว

มีการตีพิมพ์สำเนากฎหมายหลายหมื่นฉบับ เพื่อแจกจ่ายให้กับรัฐบาล, จังหวัด, อำเภอ, เมือง และแม้แต่หมู่บ้านต่างๆ ก็ยังต้องมีสำเนากฎหมายอย่างน้อย 2 ฉบับ

โรงเรียนประจำจังหวัดยังจะต้องสอนเกี่ยวกับระบบกฎหมายของดินแดนอีกด้วย

จากคำกล่าวของเว่ยหยาง พวกเขาจะทำให้ผู้คนที่อาศัยอยู่ในดินแดน ทำความคุ้นเคยกับกฎหมายดินแดนให้ได้ภายใน 3 เดือน พวกเขาต้องการให้ทุกคนกลัวและเคารพมัน

ตามแผน พวกเขาจะมุ่งเป้าไปที่การถ่ายทอดและฝังแนวคิดด้านกฎหมายให้กับผู้คนภายในครึ่งปี

นอกจากนี้ เพื่อให้เข้าใจระบบกฎหมายได้อย่างถูกต้อง วิทยาลัยกฎหมายในมหาวิทยาลัยหนาน ยังได้เปิดการบรรยายเกี่ยวกับการวิจัยและการศึกษาระบบกฎหมาย

เพื่อให้ผู้คนในดินแดนปฏิบัติตามระบบกฎหมาย เว่ยหยางกำหนดมาตรการที่รัดกุมขึ้นมา หลังจากที่มีพิจารณาและอภิปรายกันมาอย่างยาวนาน

สำหรับวิธีการผลักดันระบบกฎหมายและทำให้มันถูกใช้งาน เขาเป็นผู้มีประสบการณ์ในด้านนี้มากมายอยู่แล้ว มันจึงไม่ใช่เรื่องที่ยากมากนัก

.....

นอกดินแดนไม่สงบนัก

การเปิดเมืองซานไห่สู่โลกภายนอก ทำให้เกิดคลื่นขนาดใหญ่ในฟอรัม

ความนิยมของโอหยางโชวทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า

ผู้คนเริ่มรู้สึกและเข้าใจรากฐานอันแข็งแกร่งของดินแดนซานไห่มากขึ้น

การเป็นลอร์ดที่แข็งแกร่งที่สุดในโลก ไม่ใช่เรื่องฟรุ๊คอย่างแท้จริง

ในวันที่ 5 ของปีใหม่จีน ธนาการฮู่ยงได้เปิดทำการในเมืองหลวงทั้งเก้า

ธนาการฮู่ยงกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากในระดับเดียวกับธนาการสี่สมุทร แม้ว่ามันจะเพิ่มดอกเบี้ยขึ้นอีก 1% แต่มันก็คงจะไม่ส่งผลกระทบต่อธนาการสี่สมุทรมากนัก

ในเรื่องการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยง เดิมขุนเซ็นจุนต้องการจะทำมัน แต่เขาไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้

ไม่มีใครโง่ เป้าหมายหลักของธนาการก็คือการสร้างผลกำไร ถ้าเขาเพิ่มอัตราดอกเบี้ยให้สูงเกินไป พวกเขาอาจจะขาดทุนได้

ถึงอย่างนั้น ธนาการฮู่ยงก็ไม่อาจจะดูแลกันได้

ตระกูลชั้นสูงต่างๆมีผู้มีความสามารถมากมายดำเนินกิจการธนาคาร และพวกเขามากพอจะแข่งขันกับดินแดนซานไห่ใต้ ภายใต้อิทธิพลของขุนเซ็นจุนและคนอื่นๆ การรับสมัครขนาดใหญ่ของธนาคารสี่สมุทรจึงไม่ประสบความสำเร็จมากนัก

อย่างน้อยที่สุด มันไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่เมิ่งจี้ต้าคาดหวังไว้

นอกจากนี้ เพื่อช่วงชิงลูกค้า ธนาคารอยู่ถงยังได้ใช้กลยุทธ์ในโลกจริง จำลองขึ้นมาในเกมส์

ตัวอย่างเช่น การให้ของขวัญผู้เปิดบัญชีกับธนาคาร

หลังจากผ่านไปไม่กี่วัน ธนาคารอยู่ถงก็ตามติดธนาคารสี่สมุทรจนทัน ถ้าไม่ใช่ว่าธนาคารสี่สมุทรเปิดตัวขึ้นอย่างฉับพลันก่อนหน้านี้ ธนาคารอยู่ถงคงจะประสบความสำเร็จมากกว่านี้

นอกเหนือจากคัดลอกวิธีการของธนาคารสี่สมุทรแล้ว ธนาคารอยู่ถงยังได้กำหนดเป้าหมายไปที่กิลด์ต่างๆ

ตามที่คาดหวังไว้ สามกิลด์ใหญ่อย่าง เจี้ยนฉีจิงเหิง, 18นักขี่ม้าแห่งหยานหยุน และจินหยีเว่ย ทั้งหมดได้เข้าลงทุนในธนาคารอยู่ถง

นอกเหนือจากนั้น ยังมีกิลด์ขนาดใหญ่อีกกว่า 20 กิลด์ ในเมืองหลวงทั้งเก้าลงทุนในธนาคารอีกด้วย ทำให้กิลด์ลงทุนในธนาคารพุ่งสูงถึง 34 กิลด์

เมื่อข่าวนี้แพร่กระจายออกไป ตระกูลชั้นสูงทั้งหลายได้เข้ามารวมตัวกัน แม้แต่เหล่าผู้เฒ่าของตระกูลก็มีปฏิกิริยา พวกเขาใช้เส้นสายเพื่อให้ได้ถืออำนาจที่เหนือกว่าคนอื่นๆ

ในเวลา^{นี้} อาจกล่าวได้ว่า ธนาคารอยู่ถ่วงกำลังแบกรับความเสี่ยงที่มากเกินไป
อยู่

อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ไม่ได้ทำให้โอหยางโชวสนใจแต่อย่างใด เขาสั่งให้เมิ่ง
จีต้าดำเนินตามแผน กลยุทธ์การพัฒนาและมาตรฐานนักลงทุนที่สูงจะไม่ได้
รับการเปลี่ยนแปลงใดๆ เงินไขการกู้ยืมก็ยังคงเข้มงวดอยู่เช่นเดิม

สงครามจะเป็นตัวกำหนดชะตากรรมของธนาคารทั้งสอง

หากพวกเขาถูกบังคับให้ทำตามธนาคารอยู่ถ่วง พวกเขาก็จะตกเป็นเหยื่อเสีย
เอง และแผนการของพวกเขาจะถูกทำลายลง

ในด้านของเจ๋อนไชเดิม พวกเขาดีกว่าธนาคารอยู่ถ่วง ดังนั้น หากพวกเขา
ระมัดระวังให้ดีๆ พวกเขาจะไม่สูญเสียอย่างแน่นอน สิ่งที่พวกเขาต้องกังวลก็
คือ การเร่งรีบมากเกินไปเพื่อเป้าหมายระยะสั้น

โอหยางโชวต้องการความปลอดภัย แต่บางคนก็ไม่อยากจะยอมแพ้

หลังปีใหม่จีน แผนการสำคัญที่พุ่งเป้าไปที่ธนาคารสี่สมุทร เริ่มจะแสดงตัว
ออกมาจากในเงามืด ถ้ามันประสบความสำเร็จ มันจะทำให้ธนาคารสี่สมุทร
ทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 2 วันที่ 14, วันที่ 12 ของปีใหม่จีน

จอมพลเรือแห่งกองทัพเรือหนานหยาง เจิ้งเหอ กลับมายังเมืองซานไห่
หลังจากที่เดินทางออกไปเมื่อครั้งเดือนก่อน ในระหว่างการเดินทาง เจิ้งเหอ
ได้ทำการประเมินกองเรือทั้งสามอย่างละเอียดถี่ถ้วน

หลังจากที่เขากลับมา เขาก็ได้เสนอแผนการของเขาให้โอหยางโซ่วฟัง

จากแผนการของเขา พวกเขาจำเป็นต้องเติมเต็มกองเรือทั้งสามภายใต้
กองทัพเรือหนานหยางให้ทันก่อนสิ้นปีที่ 3 นี้

“ถ้าพวกเราทำไม่สำเร็จ พวกเขาจะไม่สามารถครอบครองท้องทะเลได้” เจิ้ง
เหอกล่าว

นอกจากนี้ เจิ้งเหอยังได้วางแผนการ รายละเอียดและเหตุผล เพื่อ
ปรับเปลี่ยนระบบการบังคับบัญชา เขายังได้เขียนอธิบายการจัดตั้งกองเรือ
และการจัดสรรเรือรบในกองเรืออีกด้วย

เขาเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว และเขาเคยเดินเรือออกไปในมหาสมุทร
แปซิฟิกถึง 7 ครั้ง

นอกเหนือจาก เทคโนโลยีการสร้างเรือและอาวุธปืนของราชวงศ์หมิงที่ดิน
แดนซานไห่ได้รับมาแล้ว แผนการของเจิ้งเหอยังมาจากประสบการณ์ที่ดีของ
เขาในอดีต

ดังนั้น โอหยางโซ่วจึงตอบรับข้อเสนอของเจิ้งเหอ แล้วเขายังได้มอบอำนาจ
การปฏิรูปและเปลี่ยนแปลงกองทัพเรือหนานหยาง ให้กับเจิ้งเหออีกด้วย
เพื่อให้เขาให้กำเนิดมันขึ้นมาใหม่

ในขณะเดียวกัน โอหยางโซวก็สั่งให้ทบวงกิจการทหาร ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเจิ้งเหอ ในแผนการปฏิรูปของเขา

สำหรับการขยายกองเรือ โอหยางโซวเต็มไปด้วยความกังขา ความเร็วในการขยายกองเรือที่เขาเสนอไม่ใช่ปัญหา อย่างไรก็ตาม เจิ้งเหอกลับกำหนดกรอบเวลาไว้ที่สิ้นปีที่ 3 นี้

ความกังขาของเขาก็คือ กะลาสี, กัปตันเรือ และนักเดินเรือ จำนวนมากที่พวกเขาต้องฝึกอบรม มันไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ที่จะทำได้ในเวลาสั้นๆ

นอกจากนี้ โอหยางโซวยังมีความไม่สบายใจ

จนถึงตอนนี้ กองเรือทั้งสามยังคงขาดแคลนขุนพลเรือ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พวกเขาจำเป็นต้องรับสมัครขุนพลเรือที่แข็งแกร่งให้ได้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถจะรับสมัครขุนพลเรือเช่นนั้นได้ในทันทีทันใด

โอหยางโซวหวังว่า ในแผนที่สมรภูมิครั้งที่ 6 พวกเขาจะเก็บเกี่ยวรางวัลที่เกี่ยวข้องได้

เจิ้งเหอเข้ามาช่วยแก้ปัญหานี้ เขากล่าวว่า “ท่านลอร์ด พรุ่งนี้เช้าข้าจะไปเยือนฉวนโจว เพื่อรับสมัครผู้มีความสามารถพิเศษที่นั่น”

“หืม?” โอหยางโซวมองไปที่เขาอย่างว่างเปล่า

“ในฉวนโจว ข้าพจะมีเส้นสายอยู่บ้าง” เจิ้งเหอกล่าว

“ไม่น่าแปลกใจเลยจริงๆ”

หลุดไฟในหัวของโอหยางโซสว่างขึ้น เขาสืบไปในประวัติศาสตร์ ฉวนโจว เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญที่สุดในการเดินทางของเจิ้งเหอ จึงเป็นธรรมดาที่ฉวนโจวแล้ว เจิ้งเหอย่อมมีอิทธิพลอย่างมหาศาล

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกะลาสีและนักเดินเรือ เจิ้งเหอเป็นดั่งพระเจ้าสำหรับพวกเขา

ช่วงเวลาที่เขาปรากฏตัวที่นั่น โอหยางโซสามารถจินตนาการได้ว่า พวกเขาจะรู้สึกอย่างไร เมื่อถึงตอนนั้น ผู้มีความสามารถพิเศษจำนวนมากที่ทบวงกิจการทหารไม่สามารถจะรับสมัครได้ก่อนหน้านี้ คงรีบแข่งขันกันมาที่นี่

โอหยางโซรู้สึกสั่นเทา เขาสืบเรื่องนี้ไปได้อย่างไรกัน?

“ถ้าเช่นนั้น ก็รีบกวันท่านแล้ว ถ้าท่านต้องการสิ่งใดก็บอกข้าได้” โอหยางโซกล่าว

“ตอนนี้ยังไม่มีขอรับ” เจิ้งเหอกล่าวอย่างมั่นใจ

โอหยางโซพยักหน้า แล้วหยิบแผนที่ชุมสมบัติอ่าวเป่ย์ไห่ฉบับสมบูรณ์ออกมา มอบให้กับเจิ้งเหอ “ท่านลองดูสิ่งนี้ซิ”

เจิ้งเหอดูแผนที่ และเขารู้สึกคุ้นเคยกับมันมาก

ในฐานะที่เขาเคยเป็นผู้บัญชาการแล่นเรือไปทางตะวันตก 7 ครั้ง เขาจึงค่อนข้างจะคุ้นเคยกับอ่าวเป่ย์ไห่ ร่วมกับการเดินทางทั่วรีในเดือนนี้ เขาได้รับรู้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับท้องทะเลในเกมส์

สิ่งแรกที่เจิ้งเหอคิดถึงก็คือ ภูมิภาคอันนั้น หากพวกเขาต้องการทรัพย์สิน
ความขัดแย้งจะหลีกเลี่ยงไม่ได้

“สิ่งที่ท่านลอร์ดต้องการคือ?” เจิ้งเหอถามอย่างไม่แน่ใจ

“ข้าหวังว่า ก่อนที่พวกเราจะดำเนินแผนการเดินทาง เรจะสามารถไปรับ
สมบัตินี้มาก่อนได้ ถือเป็นโอกาสในการฝึกอบรมกองเรือสำหรับการเดินทางเรือ
ด้วย” โอหยางโซวอธิบาย

“ข้าจะไม่ทำให้ท่านลอร์ดผิดหวัง!” เจิ้งเหอตอบอย่างเคร่งขรึม

TWO Chapter 605 ออกทะเล เพื่อค้นหาสมบัติ

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 2 วันที่ 25

ณ ท่าเรือเป่ยไห่

หลังจากผ่านไป 10 วันของการจัดเตรียมกองเรือสำหรับการค้นหาสมบัติ
ตอนนี้ พร้อมจะออกเดินทางแล้ว ในการเดินทางครั้งนี้ จอมพลเรือเจิ้งเหอ
จะเป็นผู้บัญชาการ กองเรือทั้งสามจะส่งกองพลเรือมา จัดตั้งเป็นกองเรือ
พันธมิตร

กองเรือนี้จะประกอบไปด้วย เรือ 300 ลำ, เรือเทอร์โบ 20 ลำ ซึ่งติดตั้งปืน
ใหญ่รวม 150 กระบอก มีทหารทั้งสิ้น 36,000 นาย และกะลาสี 38,000
นาย

นายพลเรือแห่งกองเรือหย่าซาน ใช้เหมา, นายพลเรือแห่งกองเรืออ่าวเป่ย์ไห่
เผ่ตงหลาย, นายพลเรือแห่งกองเรือเจียวโจว หย่านฮั่วเหยาหนี ขุนพลทั้ง
สามได้ติดตามไปด้วย

การรับสมัครของเจิ้งเหอราบรื่นและได้รับผลตอบรับเกินกว่าที่คาดไว้ ใน
เวลาเพียง 3 วัน เจิ้งเหอได้รับสมัครนักเดินเรือได้ 200 คน และกะลาสีชั้นสูง
อีกถึง 2,000 คน

นอกจากนี้ เจิ้งเหอยังได้รับสมัครขุนพลเรือจำนวนหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วย
ขุนพลชั้นสูง 5 นาย, ขุนพลชั้นกลาง 18 นาย และขุนพลชั้นต้นอีก 45 นาย
มันยังไม่หมดเพียงเท่านั้น หลังจากที่น่าพวกเขากลับมาแล้ว เจิ้งเหอก็
เดินทางไปที่ยื่นเยต้อ แม้ว่าเขาจะไม่ได้รับผลที่ดีมากนัก แต่มันยังเป็นการ
เก็บเกี่ยวที่ดี

การดำเนินการของเจิ้งเหอเพียง 2 ครั้ง ทำให้รากฐานการขยายตัวของ
กองทัพเรือหนานหยางดีขึ้นจนน่าตกใจ หลังจากนั้น トラบเท่าที่พวกเขา
รับสมัครกะลาสีและทหารได้เพียงพอ พวกเขาก็สามารถจะฝึกอบรม เพื่อเติม
เต็มกองเรือทั้งสามได้ทันสิ้นปี

กล่าวตามจริงแล้วมันคงจะใช้เวลาประมาณครึ่งปีเท่านั้น

ชื่อของเจิ้งเหอมีอำนาจอย่างไม่น่าเชื่อ มันยังทำให้เขาสร้างศักดิ์ศรีใน
กองทัพเรือหนานหยางขึ้นมาได้อย่างรวดเร็ว

.....

ที่ทำเรืออ่าวเป๋ยไห่ หลงโชวฮ่าวดูเหมือนกับลอร์ด ขณะที่อยู่ท่ามกลางเรือรบทั้งหมด

หลังจากพิจารณาทุกอย่างแล้ว โอหยางโชวกก็ได้มอบอำนาจหลงโชวฮ่าวให้กับเจิ้งเหอ โดยใช้มันเป็นเรือธง สำหรับโอหยางโชว เขาไม่จำเป็นจะต้องควบคุมเรือธงพิเศษนี้ด้วยตัวเอง

ปืนใหญ่ที่ถูกติดตั้งบนหลงโชวฮ่าว ทำให้มันกลายเป็นเรือรบที่แข็งแกร่งที่สุดในจีน ในส่วนของปืนใหญ่เพียงอย่างเดียว เรือรบลำนี้ก็มีถึง 20 กระบอกแล้ว มันยังมีปืนและธนูสำหรับการสู้รบระยะใกล้อีกด้วย

ในตอนนี้ อาจกล่าวได้ว่า นอกเหนือจากเรือรบหลักในอนาคตแล้ว หลงโชวฮ่าวคือเรือที่แข็งแกร่งที่สุดในท้องทะเล อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายในการดัดแปลงมันก็มากถึง 50,000 เหรียญทอง และถ้าเขานำมันไปประมูล เขาคงสามารถจะขายมันได้ในราคาที่สูงเสียดฟ้า

เนื่องจากการเดินทางในครั้งนี้อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศ โอหยางโชวจึงได้เดินทางมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อช่วยในการตัดสินใจ

แน่นอนว่า โอหยางโชวจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับรายละเอียดของสงคราม เพราะเจิ้งเหอเป็นผู้บัญชาการ

เวลา 9.00 น. หลังจากที่พวกเขาทำพิธีบูชาเทพธิดาหมาโจ้วแล้ว กองเรือก็เดินทางออกจากท่าเรือ

โดยใช้ลมหนาวเป็นตัวช่วย กองเรือได้เดินทางไปยังเกาะเป้าหมายในแผนที่ขุมสมบัติ กองเรืออ่าวเป๋ยไห่ได้กวาดล้างอ่าวเป๋ยไห่ทั้งหมดแล้ว ทำให้กลุ่ม

โจรสลัดจึงไม่กล้าเข้ามาในพื้นที่นี้ ไม่อย่างนั้น พวกเขาคงจะถูกกวาดล้าง ด้วยเช่นกัน

ด้วยอิทธิพลของพวกเขา นี่มันทำให้ทางเหนือของภูมิภาคอันนัมสงบลง เพราะไม่มีการรบกวนจากกลุ่มโจรสลัดต่างๆ

ตำแหน่งของเกาะเป้าหมายที่ถูกทำเครื่องหมายในแผนที่ชุมสมบัติ ตั้งอยู่ใน ภูมิภาคอันนัม ระหว่างจังหวัดไฮฟองและจังหวัดหรงผิง อยู่ห่างจากชายฝั่ง อันนัมไม่ถึง 100 ไมล์ทะเล

ทางเหนือของจังหวัดทั้งสองเป็นเมืองหลวงของภูมิภาคอันนัม เหนือ

เมื่อกองเรือเข้าสู่่านน้ำอันนัม กลุ่มแรกที่พวกเขาเห็นก็คือ ชาวประมง เนื่องจากชาวประมงไม่พบโจรสลัดเป็นเวลานานมากแล้ว พวกเขาจึงไม่ได้ เตรียมการป้องกันใด

เมื่อเห็นกองเรือใกล้เคียงเข้ามา พวกเขาจึงรีบหนีด้วยความหวาดกลัวทันที

กองเรือไม่ได้สนใจเรือประมงเหล่านั้น พวกเขายังคงเดินหน้าต่อไป

ในที่สุด เมื่อพวกเขาอยู่ห่างจากชายฝั่ง 150 ไมล์ทะเล พวกเขาก็ได้พบกับ กองเรือศัตรู

ชายทะเลคิดเป็นชายแดนถึงครึ่งหนึ่งของภูมิภาคอันนัม จึงมีผู้เล่นจำนวนมากกระจายอยู่ตามแนวชายทะเล

และชายทะเลแถบนี้ ก็ยังเป็นดินแดนของเหล่าลอร์ดอีกด้วย ดังนั้น มันจึงมี
กะลาสีและทหารเรือไม่มากนักน้อย คอยลาดตระเวนชายแดนและปกป้อง
ชาวประมง

ก่อนหน้านี้ พวกเขาเคยได้พบกับกองเรืออ่าวเปย์ไห่มาก่อน อย่างไรก็ตาม
เผยแพร่หลายปฏิบัติตามคำแนะนำของโอหยางโชวอย่างเคร่งครัด โดยไม่ได้
สร้างความขัดแย้งใดๆ

พวกเขาจึงอยู่ร่วมกันอย่างสันติได้

แต่สถานการณ์ในปัจจุบันแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง

เพื่อค้นหาสมบัติ กองเรือพันธมิตรจำเป็นจะต้องเข้าไปใกล้ดินแดนเหล่านี้ที่อยู่
ชายทะเล

ไม่ต้องสงสัยเลย เหล่าลอร์ดจะมองว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการยั่วยุพวกเขา

ธงมังกรทองของดินแดนซานไห่ และธงมังกรทะเลของกองทัพเรือซานไห่
ไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่สำหรับกะลาสีอันนั้น

ขณะที่กองเรือพันธมิตรเข้าไปใกล้พวกเขา ศัตรูก็โบกสะบัดธงเพื่อสื่อสาร
ข้อความหลักๆก็คือ ทะเลแถบนี้เป็นเขตแดนของดินแดนพวกเขา
กองทัพเรือซานไห่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไป

“ท่านลอร์ด?”

บนเรือหลงโชวฮ่าว เจิ้งเหอเข้ามาขอคำแนะนำจากโอหยางโชว

“บอกพวกเขาว่า พวกเราจะเส้นทางนี้เพื่อทำภารกิจ เมื่อเสร็จสิ้นแล้วพวกเรา
จะไปทันที” เป้าหมายหลักของโอหยางโซวคือ การหาสมบัติ

สำหรับสงครามระหว่างประเทศ จะดีที่สุดหากมันไม่เกิดขึ้น

“ขอรับท่านลอร์ด!”

เมื่อเจิ้งเหอได้รับคำตอบ เขาก็สั่งให้โบกธงสื่อสารตอบกลับไป

แต่น่าเสียดาย พวกเขาไม่ไว้วางใจความตั้งใจของโอหยางโซว แม้แต่คนที่ไม่
ค่อยชำนาญการสื่อสารธอย่างโอหยางโซว ยังมองเห็นความแน่วแน่วของ
พวกเขา

“พวกเขาว่าอย่างไร?” โอหยางโซวถามด้วยน้ำเสียงที่เข้มข้น

“เรียนท่านลอร์ด พวกเขายืนยันว่าพวกเราไม่สามารถจะเข้าไปได้ ท่าทีของ
พวกเขาดูเด็ดเดี่ยวมาก” เจิ้งเหอตอบ

โอหยางโซวส่ายหัวและยิ้ม “เนื่องจากพวกเขาไม่ต้องการให้พวกเราใช้
เส้นทางนี้ดีๆ ข้าก็คงไม่มีทางเลือก เปิดฉากโจมตีพวกเขาอย่างรุนแรง จมเรือ
ทุกลำที่กล้าขวางเส้นทางเดินเรือของพวกเรา เพื่อเป็นบทลงโทษซะ!”

“ท่านลอร์ดนี่...” เจิ้งเหอลังเลเล็กน้อย

ในประวัติศาสตร์ เจิ้งเหอออกเดินทางไปมหาสมุทรแปซิฟิก 7 ครั้ง ในการ
เดินทางเหล่านั้น เป้าหมายของเขาไม่ใช่เพื่อทำการค้าหรือตั้งรกราก เขา
เพียงต้องการให้ประเทศเหล่านั้น ส่งคนไปยังชิงตูเพื่อ เพื่อบำบัดจักรพรรดิ
ของเขาเท่านั้น

ในการเดินทางแต่ละครั้ง พวกเขาต้องใช้ทรัพยากรเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดเป็นภาระทางการเงิน ประเทศเล็กๆ เหล่านั้นจึงส่งอัญมณีและผ้าไหมให้กับพวกเขา เพื่อเป็นการแสดงความเคารพต่อพวกเขา

หลังจากที่จักรพรรดิหยงเล่อสืบพระชนม์ จักรพรรดิหงสีกี้ได้หยุดการกระทำนั้น

ดังนั้น เจิ้งเหอจึงไม่คุ้นเคยกับวิธีการของโอหยางโซวเล็กน้อย

จักรพรรดิหยงเล่ต้องการจะเสริมสร้างโลก แต่โอหยางโซวนั้นแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง

นอกจากนี้ นี่เป็นเกมส์ เขตทุรกัณดาร์มีชะตากรรมที่ต้องเกิดสงคราม มันแตกต่างออกไปจากเขตทุรกัณดาร์ในประวัติศาสตร์

สงครามเป็นจุดหลักของเขตทุรกัณดาร์

สงครามระหว่างประเทศ เป็นสงครามประเภทหนึ่ง ที่ถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อเพิ่มความสามารถในการเล่นเกมส์ ในปัจจุบัน รัฐบาลสหพันธ์ได้รวมโลกเป็นหนึ่งเดียว ประเทศต่างๆ จึงไม่ได้มีความขัดแย้งกัน

“ท่านขุนพล!” โอหยางโซวจ้องไปที่เจิ้งเหอและกล่าวอย่างเคร่งขรึม “ท่านขุนพลโปรดจำไว้สิ่งหนึ่ง นี่คือนเขตทุรกัณดาร์ สงครามไม่ใช่เรื่องถูกผิด มันเป็นเพียงผู้แข็งแกร่งกลืนกินผู้อ่อนแอเท่านั้น ตามทฤษฎีการอยู่รอด”

เจิ้งเหอตกตะลึงและรู้สึกเสียใจ เขาตอบกลับว่า “ขอบคุณท่านลอร์ด สำหรับคำเตือนของท่าน!”

เมื่อโอหยางโซวเห็นปฏิกิริยาของเจิ้งเหอแล้ว เขาก็ไม่ได้กล่าวอะไรอีก

การเปลี่ยนแปลงมุมมองและอุดมการณ์ของใครบางคน จำเป็นจะต้องใช้เวลาอย่างมาก การเดินทางมาค้นหาสงครามในครั้งนี้ เป็นบททดสอบที่โอหยางโซว กำหนดไว้สำหรับเจิ้งเหอ

ภารกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จะรุนแรงและนองเลือดมากกว่าในครั้งนี้

เจิ้งเหอจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตัวเอง

ถ้าไม่อย่างนั้น หากเขาเห็นคนดีที่ไล่ตามเพียงความสงบสุข เขาจะนำกองทัพเรืออันแข็งแกร่ง ตอบสนองความต้องการครอบครองท้องทะเลของโอหยางโซวได้อย่างไร?

“โจมตี!” เจิ้งเหอออกคำสั่ง

“ขอรับท่านขุนพล!”

เมื่อคำสั่งทางทหารกระจายออกไป ปืนใหญ่ทั้งหมดก็เริ่มยิง

ฮ้อง!

...

ฮ้อง!

...

ละลอกแรกของการยิงปืนใหญ่ทำให้โอหยางโซวขมวดคิ้ว

นี่เป็นครั้งแรกที่กองทัพเรือหนานหยางใช้ปืนใหญ่ในสงคราม ผลลัพธ์มันน่า
อัศจรรย์ไปจริงๆ

ระบบคำสั่งยุ่งเหยิง ปืนใหญ่นับร้อยกระบอก ไม่ได้ยิงตามหลักเหตุผล และ
ขาดการจัดการอย่างรอบคอบ บางกระบอกยิงก่อนที่จะถึงระยะยิง ทำให้
พวกเขาพลาดเป้าไปไกล

บางกระบอกเล็งไม่ดีนัก กระสุนจึงตกที่ข้างเรือรบ

ละลอกแรกของการยิงปืนใหญ่ มันเป็นเหมือนกับภัยคุกคามที่น่ากลัวสำหรับ
ศัตรู อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริง มีปืนใหญ่เพียงไม่กี่กระบอกเท่านั้นที่ยิง
เข้าเป้า

เมื่อเจิ้งเหอเห็นฉากที่อัปยศนี้ มันทำให้เขารู้สึกอับอายเป็นอย่างมาก

“ท่านขุนพล มันไม่ใช่ความผิดของท่าน ไม่จำเป็นต้องคิดมากนัก”

เจิ้งเหอเพิ่งจะเข้าร่วมกับพวกเขา นอกจากนี้ เขายังวิ่งไปโน้มน้าวนี้ เพื่อทำ
ความเข้าใจกองทัพเรือ เขาไม่มีเวลาจะฝึกอบรบทหารอย่างแท้จริง ทหาร
เหล่านี้ทั้งหมดได้รับการฝึกอบรมจากนายพลเรือทั้งสาม

“ท่านลอร์ดไม่ต้องกังวล ภายในครึ่งเดือน ทั้งหมดนี้จะเปลี่ยนไป!” ถึงแม้เขา
จะไม่ได้ฝึกอบรมพวกเขาด้วยตัวเอง เจิ้งเหอก็ยังสัญญากับโอหยางโซว

ในฐานะจอมพลแห่งกองทัพเรือหนานหยาง ประสิทธิภาพที่ต่ำเกินไปของ
กองเรือนี้ ทำให้เขารู้สึกสูญเสียใบหน้า

“ข้าหวังว่าจะเป็นเช่นนั้น!” โอหยางโซวยิ้ม

ในระหว่างการสนทนาของพวกเขา ละลอกที่สองของการยิงปืนใหญ่ก็เริ่มขึ้น ผลลัพธ์ในรอบนี้ดีขึ้นมาก มีเรือรบศัตรูกว่า 20 ลำที่ถูกโจมตี

หลังจากละลอกที่สอง การเคลื่อนไหวของศัตรูก็กลายเป็นอัมพาต

เมื่อต้องเผชิญหน้ากับปืนใหญ่ที่ยิงมาโดยฉับพลัน เหล่าศัตรูก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้ พวกเขาไม่กล้าแม้แต่จะคิดแก้แค้น

“ประกาศระบบ : ผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี่ ได้นำกองกำลังของเขา ทำลายกองเรือของภูมิภาคอันนัม กระตุ้นสงครามระหว่างประเทศ ภูมิภาคอันนัมเข้าสู่โหมดสงครามระหว่างประเทศ ผู้เล่นโปรดเตรียมพร้อม!”

TWO Chapter 606 รูปแบบสงครามระหว่างประเทศ

ทันใดนั้น เหล่าผู้เล่นในภูมิภาคอันนัมก็ได้รับการแจ้งเตือน

“ประกาศระบบ : ลอร์ดฉีเยว่หฺวู่ยี่แห่งประเทศจีน ได้ริเริ่มสงครามระหว่างประเทศ ภูมิภาคอันนัมเข้าสู่โหมดสงครามระหว่างประเทศ เมืองหลวงเหอเน่ย์ เข้าสู่สถานะแจ้งเตือนระดับ 2 สำหรับสถานะการเฉพาะ ผู้เล่นโปรดตรวจสอบด้วยตัวเอง!”

หลังจากที่ประกาศดังกล่าวดังขึ้น ทิวทัศน์ประเทศก็กลายเป็นโกลาหลุ่นวาย สำหรับผู้เล่นในภูมิภาคอันนัม สงครามระหว่างประเทศครั้งนี้เกิดขึ้นอย่างกระทันหันเกินไป

จากข่าวที่โกอาเปิดเผยไว้ในเว็บไซต์ สงครามระหว่างประเทศมีประเด็นหลัก 2 ประการ

ประการแรก การกำหนดคะแนนการกุศล

เมื่อทั้งสองประเทศทำสงครามกันเหมือนในแผนที่สมรภูมิ ผู้เล่นจะสามารถรับเอาคะแนนการกุศลได้ ในทางตรงกันข้ามกับในแผนที่สมรภูมิ พวกเขาจะไม่สามารถได้รับคะแนนคุณูปการในเขตทุรกันดาร

การฆ่าทหาร 1 นาย จะได้รับคะแนนการกุศล 1 แต้ม คะแนนการกุศลจำนวนมหาศาลนี้ จะเป็นแรงจูงใจในการก่อสงครามระหว่างประเทศ

ประการที่สอง กฎสำหรับการกำหนดชัยชนะ

สงครามระหว่างประเทศถูกแบ่งออกเป็น สงครามทั้งหมด และสงครามบางส่วน ความแตกต่างจะเกิดขึ้นเมื่อมีการโจมตีเมืองหลวงหรือไม่ หากเป็นสงครามระหว่าง 2 ประเทศโดยไม่มีเมืองหลวงไปเกี่ยวข้อง จะเป็นสงครามบางส่วน แต่เมื่อไฟสงครามลามไปถึงเมืองหลวง หรือเมืองหลวงเข้าร่วมสงครามโดยอัตโนมัติ มันจะกลายเป็นสงครามทั้งหมด

ผู้ที่จะชนะในสงครามทั้ง 2 ประเภท มีข้อกำหนดที่แตกต่างกัน

สำหรับสงครามบางส่วน ชัยชนะหรือพ่ายแพ้ไม่ได้มีความสำคัญต่อสภาพโดยรวมมากนัก สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสนามรบจริงจะเป็นปัจจัยในการตัดสินใจ แต่สำหรับสงครามทั้งหมด ชัยชนะจะถูกกำหนดเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ถูกทำลายลงโดยอีกฝ่าย

ดังนั้น สงครามทั้งหมดก็คือ สงครามเพื่อกำจัดประเทศของอีกฝ่ายหนึ่ง

การประกาศจากระบบในภูมิภาคอันนัมกล่าวว่า เมืองหลวงเหอเน่ย์เพียง
ประกาศเข้าสู่ภาวะแจ้งเตือนระดับ 2 มันจึงเป็นเพียงสงครามบางส่วน
เท่านั้น

ถ้าเป็นสงครามทั้งหมด เมืองหลวงจะเข้าสู่ภาวะแจ้งเตือนสูงสุดระดับ 1
นอกจากนี้ ในช่วงของสงครามบางส่วน ผู้เล่นยังสามารถเลือกที่จะเข้าร่วม
หรือไม่ก็ได้

แต่ถ้าเป็นสงครามทั้งหมด ทั้งผู้เล่นนักผจญภัยและผู้เล่นลอร์ด จะถูกบังคับ
ให้เข้าร่วมสงคราม

ด้วยเหตุนี้เอง การจะทำลายประเทศจึงเป็นเรื่องที่ยากอย่างมาก ส่วนที่
เลวร้ายที่สุดก็คือ ผู้เล่นในประเทศจะต้องตายอย่างน้อย 1 ครั้ง สงครามถึง
จะสิ้นสุดลง

ในด้านนี้ ประเทศจีนมีข้อได้เปรียบอย่างแน่นอน

เนื่องจากมีผู้เล่นเป็นจำนวนมาก โอกาสที่จะถูกกวาดล้างจึงต่ำอย่างมาก

.....

เมื่อไกอาประกาศข่าวสงครามระหว่างประเทศ ภูมิภาคอันนัมก็ระเบิดขึ้น

ในฟอรัม มีคนไม่น้อยที่ต้องการจะเข้าร่วมสงคราม ศัตรูอยู่ที่หน้าประตูบ้าน
ของพวกเขา แล้วจะให้พวกเขานิ่งเฉยได้อย่างไร

นอกจากนี้ ผู้เล่นที่ริเริ่มสงครามในครั้งนี้ยังเป็นเพียงลอร์ดคนเดียว แม้ว่าฉีเยว่หฺวู่จะเป็นลอร์ดที่แข็งแกร่งที่สุดในโลก แต่ศักดิ์ศรีของเขาเพียงคนเดียว ไม่อาจจะหยุดยั้งเหล่าผู้เล่นในภูมิภาคอันนั้นได้

แม้ว่าภูมิภาคนี้จะมีพื้นที่ไม่ใหญ่นัก แต่มันก็มีประชากรหนาแน่นอย่างมาก ภูมิภาคอันนั้นมีประชากรมากกว่า 5 ล้านคน

แม้จะตัดคนแก่, เด็ก และคนอ่อนแอออกไปแล้ว จำนวนที่ยังเหลือก็ยังคงน่ากลัว เพียงแค่ผู้เล่นโหมดนักผจญภัยก็มีมากกว่า 2 ล้านคนแล้ว พวกเขาจึงไม่อาจจะถูกมองข้ามได้

เมื่อแยกผู้เล่นอาชีพสายการทำงานออกไป ผู้เล่นอาชีพสายต่อสู้ก็ยังคงมีมากกว่า 1 ล้านคน

แล้วพวกเขาจะยอมให้ดินแดนซานไห่ยวู่พวกเขาได้อย่างไร?

ข่าวกรองแพร่กระจายออกไปอย่างรวดเร็ว

จากในทะเล ดูเหมือนว่ากองเรือที่ดินแดนซานไห่ส่งมาจะมีขนาดใหญ่อย่างมาก และพวกเขาดูเหมือนจะทรงอำนาจอย่างมาก

ในฉับพลัน เหล่าผู้เล่นลอร์ดทุกคนที่อยู่ใกล้ทะเล ได้ประกาศแจ้งเตือนระดับ 1 ในดินแดนของตนเอง และได้เคลื่อนเรือรบจำนวนมากเข้าสู่สนามรบ

เหล่าผู้เล่นโหมดนักผจญภัยที่เลือดร้อน ได้ขอเข้าร่วมกับเรือรบของเหล่าลอร์ด พวกเขาต้องการจะออกไปสู้รบแตกหักกับกองทัพเรือซานไห่

คนที่เร่งรีบบางคน ได้เช่าเรือพ่อค้าออกทะเลด้วยตัวเอง

ในฉบับปล้น เรือหลายพันลำได้ปรากฏขึ้นทั่วหน้าน้ำของภูมิภาคอันนัม

อย่างไรก็ตาม ต้นไม้เทคโนโลยีของพวกเขา ในด้านการต่อเรือ ด้อยกว่าทั้งทางตะวันตกและจีน เรือที่แข็งแกร่งที่สุดของพวกเขา เพียงเทียบได้กับเรือรบเมิงซงที่อ่อนด้อยที่สุดเท่านั้น

ดังนั้น วิธีเดียวที่พวกเขาจะเอาชนะได้ก็คือ การใช้จำนวนเข้าว่า หากผู้เล่นในภูมิภาคอันนัมกระจายจัดกระจายเป็นกลุ่มเม็ดทราย เป็นธรรมดาที่พวกเขาจะไม่เป็นภัยคุกคามใดๆต่อกองทัพเรือซานไห่

โชคดีที่ในช่วงเวลาสำคัญ ที่คนก้าวออกมา

เขาเป็นลอร์ดแห่งเมืองไฮฟอง หรวนเทียนเฉว เขารวมเหล่าผู้เล่นทั้งหมดไว้ด้วยกัน และวางพวกเขาไว้ภายใต้ผู้บัญชาการคนเดียว พวกเขาจะทำลายศัตรูและได้รับศักดิ์ศรีสำหรับประเทศของพวกเขา

หรวนเทียนเฉวกลายเป็นผู้นำสูงสุดของภูมิภาคอันนัม เขากลายเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง อิทธิพลของเขาต่อผู้เล่น ไม่สามารถจะมองข้ามได้

อย่างรวดเร็ว ลอร์ดนับร้อยเข้ามาร่วมตัวกันเป็นปีกแผ่นภายใต้การนำของหรวนเทียนเฉว

หลังจากที่มีการถกเถียงกันบ้าง ในที่สุดกองทัพเรือพันธมิตรก็ก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากทางเหนือของภูมิภาคอันนัมค่อนข้างยาว การรวบรวมกองเรือทั้งหมดไว้ด้วยกันจึงต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง

อย่างช่วยไม่ได้ เพื่อตอบรับการเรียกร้องจากเหล่าผู้เล่นนักผจญภัย หรวน
เทียนเฉวสามารถทำได้เพียง สั่งให้ลอร์ด 20 คน ในจังหวัดไฮฟองและห่งผิง
ทำหน้าที่เป็นแนวหน้า และเข้าสู่สนามรบ

สำหรับผู้เล่นที่ไม่ต้องการจะรอ พวกเขาได้ออกเดินทางสู่ท้องทะเลแล้ว

ณ อ่าวเป่ย์ไห่, เรือหลงโชวฮ่าว

ช่วงเวลาที่เขาได้รับการแจ้งเตือน โอหยางโชวเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้ในการสู้
รบที่ยากลำบาก

“เร่งเก็บกวาดสนามรบและเดินทางต่อ!” โอหยางโชวสั่ง

“ขอรับท่านลอร์ด!”

เจิ้งเหอสังเกตเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่กำลังจะเกิดขึ้นในสนามรบ

หลังจากเก็บกวาดสนามรบแล้ว เจิ้งเหอก็สั่งให้กองเรือส่งเรือซื้อหมาจำนวน
มากออกไป พวกเขาจะทำตัวเป็นเหมือนตาข่าย รายงานข่าวกรองทุกการ
เคลื่อนไหวของศัตรู

แนวคิดของเจิ้งเหอได้รับการพิสูจน์อย่างรวดเร็ว

ไม่นานหลังจากที่ส่งพวกเขาออกไป พวกเขาก็ได้พบกับคลื่นของศัตรูจำนวน
มาก ศัตรูเหล่านี้อ่อนแอและกระจัดกระจาย ขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียว
และขาดผู้นำที่ดี

ในบรรดาพวกเขา บ้างเป็นเรือพ่อค้า บ้างเป็นเรือประมง

“นี่ยังเรียกว่ากองทัพเรือได้อีกหรือ?” เจิ้งเหอกล่าว “จมนั่นซะ!”

“ขอรับท่านขุนพล!”

กับปลาชีวปลาสร้อยเช่นนี้ เจิ้งเหอไม่ต้องการจะใช้ปืนใหญ่อันมีค่าของพวกเขา เรือเทอร์โบได้รับการปรับปรุง และเรือรบเมิงซงทั้งหมดมีหัวเรือที่เหล็ก มันทรงพลัง มันท้าสะพรั่งกลัวอย่างมาก

เมื่อปะทะกัน เรือรบขนาดกลางและขนาดเล็กจะถูกบดขยี้เป็นชิ้นๆ

บนเรือของภูมิภาคอันนัม ผู้เล่นจำนวนมากเต็มไปด้วยความตื่นเต้น เรือแต่ละลำเต็มไปด้วยผู้เล่นนักผจญภัยนับร้อยนับพัน

พวกเขาต้องการจะต่อสู้กับกองทัพเรือซานไห่

การต่อสู้ระยะประชิด เป็นสิ่งที่บุรุษปรารถนาอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม มองออกไป พวกเขาเห็นเรือเทอร์โบขนาดยักษ์จำนวนมาก และเรือรบเมิงซงที่พุ่งเข้ามาหาพวกเขา มันก็ดูเหมือนกับม้าของอัศวินที่พุ่งเข้ามา ในขณะเดียวกันเรือชื่อหม่าก็ดูเหมือนผีที่ผลุดๆไพล่ๆ เคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็ว ในที่สุด พวกเขาก็เริ่มตระหนักได้ว่า โลกภายนอกนั้นกว้างใหญ่เพียงใด

เมื่อเผชิญหน้ากับศัตรู เรือรบของพวกเขาดูราวกับเป็นเด็กทารก

พวกเขารู้สึกราวกับว่า กำลังจะมีโศกนาฏกรรมเกิดขึ้น

ตามที่คาดไว้ หลังจากปะทะกัน คนจำนวนมากก็ตกลงสู่ทะเล ในฉับพลัน หัวสีดำของพวกเขาจำนวนมากก็ปรากฏขึ้นทั่วผิวน้ำ

เจ็ทเหอคร้านจะเสียลูกศรกับผู้เล่นเหล่านี้ ช่วงเวลาที่พวกเขาตกน้ำ พวกเขาจะมีโอกาสรอดน้อยมาก แล้วเหตุใดจะต้องเปลี่ยงลูกศรเพื่อสังหารพวกเขาอีกล่ะ?

ต้องเข้าใจว่าด้วยขีดจำกัดด้านน้ำหนัก พวกเขาจึงบรรทุกลูกศรมาได้บางส่วนเท่านั้น

พวกเขาจึงเพียงแค่ยิงคนที่พยายามจะปีนขึ้นเรือของพวกเขาเท่านั้น ไม่ว่าอย่างไร พวกเขาก็เป็นผู้เล่นนักผจญภัย พวกเขาจึงมีทักษะบางอย่าง

ศิลปะการต่อสู้ไม่ได้มีเฉพาะที่จีนเท่านั้น

โอหยางโซวียนอยู่บนหลังโซวฮ่าวโดยไม่ได้กล่าวอะไร เขาปล่อยให้เจ็ทเหอเป็นผู้บัญชาการอย่างเต็มที่ ในขณะนี้ คะแนนการกุศลของเขาก็พุ่งขึ้นในอัตราที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน

ในการสู้รบเล็กๆ 2 ครั้ง เขาได้รับคะแนนการกุศลมากกว่า 20,000 แต้ม

รางวัลดังกล่าว ส่วนหนึ่งมาจากความพิเศษของการสู้รบทางทะเล หลังจากที่เรือถูกจม คนที่เคยอยู่บนเรือจะตายทั้งหมด อัตราการเก็บเกี่ยวจึงสูงกว่าปกติมาก

.....

การสู้รบเล็กๆ 2 ครั้งนี้ เป็นเพียงแค่การอุ่นเครื่องเท่านั้น

ในท่าเรือไฮฟอง กองทัพเรือขนาดใหญ่รวมตัวขึ้น และพวกเขา กำลังมุ่งหน้ามายังกองทัพเรือซานไห่ นอกจากนี้ ริมชายฝั่งที่ห่างไกลออกไป เรือรบหมื่นก็กำลังมุ่งหน้ามายังท่าเรือ

ศูนย์บัญชาการกองทัพเรือพันธมิตร ตั้งอยู่ที่เมืองไฮฟองของหรวนเทียนเฉว หลังจากทีกองเรือทั้งสองถูกส่งไปยังกองทัพเรือซานไห่ การสู้รบของพวกเขายิ่งทวีความรุนแรงขึ้น และรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ

ยิ่งพวกเขาเดินทางลึกเข้าไปมากเท่าไร ศัตรูก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น

ความกระตือรือร้นและความกระหายเลือดของผู้เล่นในภูมิภาคอันนัม ทำให้โอหยางโชวรู้สึกสั่นสะท้านไปถึงกระดูกสันหลัง

ผู้เล่นนักผจญภัยไม่ใช่คนโง่ หลังจากทีคลื่นลูกแรกล้นเหลว พวกเขาก็เริ่มที่จะสงบลง พวกเขาคิดได้แล้วว่า ถ้าพวกเขาเร่งรีบมากเกินไป พวกเขาจะเป็นได้เพียงอาหารของศัตรู

ดังนั้น ผู้เล่นที่เหลือจึงแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งกลับไปยังท่าเรือ เพื่อเข้าร่วมกับกองทัพเรือพันธมิตร ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งรวมตัวกันและเดินทางต่อไป

เมืองกองทัพเรือซานไห่มองเห็นกองเรือของข้าศึกอีกครั้ง แม้แต่เจิ้งเหอก็อ้าปากกว้าง

บนท้องทะเลที่ไม่มีที่สิ้นสุด มีเรือรบนับพันๆลำรวมตัวอยู่ด้วยกัน ปริมาณที่มากมายของพวกเขาคือ ปกคลุมผืนน้ำเอาไว้ และเมื่อมองไปที่ขอบฟ้า จะมองเห็นเรือรบประเภทต่างๆที่แตกต่างกันกระจายอยู่ทั่วทุกที่

เจิ้งเหอไม่บ้าพอที่จะนำกองเรือที่มีเรือเพียง 300 ลำ พุ่งเข้าหาศัตรูจำนวนมากเช่นนี้

มดจำนวนมากก็สามารถจะกัดข้างตายได้

ถ้าพวกเขาใช้แผนเดิมในการจมเรือของศัตรู จะเป็นพวกเขาเองที่จะถูกจมลงสู่ทะเลที่ไม่มีที่สิ้นสุด

“ถ่ายถอดคำสั่ง ยิ่งปืนใหญ่ทั้งหมด!” เจิ้งเหอออกคำสั่ง

“ขอรับท่านขุนพล!”

เกิดเสียง ฮ้อง! ฮ้อง! ฮ้อง! ดังขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภายใต้การโจมตีจากปืนใหญ่ กองเรือของศัตรูก็กลายเป็นสับสนุ่นวาย ในทันที ขบวนทัพที่เคยเป็นระเบียบเรียบร้อยก็กลายเป็นกระจัดกระจายไปในฉับพลัน

เหมือนกับเมื่อมีคนคว้างก้อนหินขนาดใหญ่ลงไปในทะเลสาบ ผิวน้ำที่สงบจะกลายเป็นคลื่นที่แตกกระจายออกไป

ถึงอย่างนั้น เรือรบจำนวนมากในกองเรือก็ยังคงยืนอยู่ได้

พวกเขาฝ่ากระสุนปืนใหญ่ พุ่งเข้าสู่กองทัพเรือซานไห่อย่างกล้าหาญ มีลูกศรจำนวนมากพุ่งมาราวกับเป็นตาข่ายสีดำ

กองทัพเรือซานไห่กำลังเผชิญหน้ากับบททดสอบแห่งชีวิตและความตาย

TWO Chapter 607 ลอบเข้าไปในเส้นทางของศัตรู

“พุ่งเป้าไปกลางกองเรือของศัตรู!” เมื่อต้องเผชิญหน้ากับการโจมตีอย่างไม่หยุดยั้ง เจิ้งเหอยังคงสงบอยู่ เขาทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นขณะที่แก้ไข ปัญหา

ขณะที่เขาออกคำสั่งกับปืนใหญ่ ฉากที่ปืนใหญ่ 150 กระบอกจะสร้าง เป็น คำตอบของเจิ้งเหอ

เหมือนคมประจักษ์ตกจากฟ้า กองเรือรบของศัตรูถูกกระสุนปืนใหญ่ ทำลายจนขาดครึ่ง ในฉับพลัน เกิดเส้นทางกว้าง 90 เมตร กลางกองเรือของ ศัตรู

เศษซากเรือรบจำนวนมาก ลอยอยู่ทั่วผืนน้ำ กระสุนปืนใหญ่โจมตีผู้เล่นนัก ผจญภัยนับหมื่นคน มันทำให้พวกเขาได้รับบาดเจ็บล้มตายจำนวนมาก และ ต้องพยายามต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดในทะเล

เมื่อได้เห็นฉากดังกล่าว ทุกคนก็เต็มไปด้วยความหวาดกลัว

ฝนลูกศรของศัตรูหยุดลงในฉับพลัน

เจิ้งเหอยังคงสงบ เขาออกคำสั่งต่อไปในทันที “จัดขบวนทัพ เดินหน้าทะลุ ผ่านเข้าไปกลางกองเรือของศัตรูให้เร็วที่สุด แล้วยิงฝนลูกศรเพลิงไปที่ 2 ข้าง ทางทันที!”

ขณะที่กองเรือกำลังเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว มันเป็นเรื่องยากอย่างมากในการ ยิงปืนใหญ่ โดยเฉพาะปืนใหญ่ที่มีแรงถีบมากเหล่านี้ มันอาจจะทำให้เรือ

พลิกคว่าได้ ดังนั้น เจิ้งเหอจึงใช้วิธีที่สุดในขั้นต่อไป เขาสั่งให้ยิงฝนลูกศร
เพลิงไปรบกวนการก่อขบวนทัพของศัตรู

“ขอรับท่านขุนพล!”

“ทหารเรือเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้!” เจิ้งเหอออกคำสั่งอย่างต่อเนื่อง

“ขอรับท่านขุนพล!”

กองทัพเรือซานไห่แปรขบวนทัพ และเร่งความเร็วของพวกเขา

เนื่องจากเป็นการรวมตัวกันของ 3 กองเรือ การสื่อสารจึงมีการติดขัดอยู่บ้าง
โชคดีที่มันติดขัดไม่มากนัก สุดท้ายแล้ว พวกเขาจึงแปรขบวนทัพได้อย่าง
รวดเร็ว

เรือรบที่อยู่ทั้งสองข้างทาง ได้ขยับเข้าตรงกลางอย่างรวดเร็ว และพยายาม
จะเข้าประชิดเรือของกองทัพเรือซานไห่ ตาของเหล่าผู้เล่นนักผจญภัย
กลายเป็นสีแดงด้วยความโกรธ พวกเขาต้องการจะแก้แค้นให้กับพี่น้องที่ตก
ตาย

แน่นอนว่า พวกเขาจะต้องหลีกเลียงฝนลูกศรระลอกแรกให้ได้เสียก่อน

ลูกศรเพลิงในปัจจุบัน แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับลูกศรเพลิงที่ชุบน้ำมันติดไฟ ที่
พอจะใกล้เคียงก็คือ มังกรน้ำ ที่เป็นอาวุธเหมือนกับจรวดในสมัยใหม่

ระยะยิงไกลถึง 1.5 กิโลเมตร มากพอที่จะครอบคลุมปีกทั้งสองข้างที่ศัตรู
กำลังพุ่งเข้ามา

เมื่อลูกศรเพลิงตกที่เรือของศัตรู เรือเหล่านั้นก็ลุกไหม้ในทันที ทำให้คนบนเรือกลายเป็นต้นตระหนก ความหวาดกลัวได้แพร่กระจายออกไปยังรอบๆ อีกด้วย

ดังนั้น การโจมตีของศัตรูจึงกลายเป็นสิ่งที่แทบไร้ประโยชน์

ถึงอย่างนั้น ก็ยังมีเรือรบขนาดเล็กจำนวนมากเหมือนมด พุ่งเข้ามาใกล้เรือรบขนาดใหญ่ มันจึงถึงเวลาที่ทหารเรือจะได้แสดงฝีมือแล้ว

นี่เป็นครั้งแรกที่ทั้ง 2 ฝ่าย ปะทะกันซึ่งหน้า ในที่สุด ผู้เล่นภูมิภาคอันนัมก็มีโอกาสได้ระบายอารมณ์ของพวกเขา ขณะที่พวกเขาเข้ามาต่อสู้กับทหารเรือของกองทัพเรือหนานหยาง

“หน่วยปืนปืนพกเตรียมพร้อม!” เจิ้งเหอออกคำสั่ง

การปะทะซึ่งหน้าไม่ใช่สไตล์ของเขา

เขาถนัดใช้ปืนราชวงศ์หมิงได้ดีที่สุด และได้เตรียมปืนจำนวนมากไว้ให้กับกองเรือเรียบร้อยแล้ว

เดิม โอหยางโซวไม่ได้เร่งการผลิตและวิจัยปืนเหล่านี้

อย่างไรก็ตาม เมื่อเจิ้งเหอได้รับตำแหน่งของเขา เขาก็ร้องขอเรื่องนี้กับโอหยางโซว เขาไม่มีเหตุผลที่ต้องปฏิเสธ และด้วยมาตรฐานการผลิตเหล็กกล้าในปัจจุบันของดินแดนซานไห่ การจะผลิตปืนพกก็ไม่ใช่เรื่องยากด้วย

ใครจะรู้ว่า ชุดปืนพกเหล่านี้ จะมีอำนาจอย่างมหาศาล

ภายใต้การสนับสนุนของหน่วยปืนพก ทำให้ทหารเรือสามารถจัดการกับศัตรูที่บุกเข้ามาได้อย่างง่ายดาย จำนวนผู้บาดเจ็บล้มตายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะที่กองทัพเรือซานไห่เดินเรือผ่านไป พวกเขาทิ้งไว้เพียงทะเลสีเลือดที่เบื้องหลัง

หลังจากผ่านไปซักพัก เจิ้งเหอก็ก้ออกคำสั่งอีกครั้ง “หยุดเดินหน้า และจัดขบวนทัพ!”

“ขอรับท่านขุนพล!”

กองทัพเรือซานไห่ชะลอตัวลง และจัดขบวนทัพของพวกเขา

“ยิง!”

แม้จะไม่มีคำสั่งของเจิ้งเหอ กองเรือทั้งสามก็เตรียมพร้อมไว้อยู่แล้ว

ก่อนที่ศัตรูจะทันได้ฟื้นความรู้สึก เทพแห่งความตายก็พุ่งไปหาพวกเขาอีกครั้ง

โอหยางโซวไม่คาดคิดเลยว่า การสู้รบที่ยากลำบากนี้ จะดูเป็นเรื่องง่ายสำหรับเจิ้งเหอ เรือรบของศัตรูราวกับเต็นอยู่บนหลังเท้าของเขา พวกเขาทำได้เพียงอดทนต่อการโจมตีได้เท่านั้น

ขุนพลเรือระดับพระเจ้า แตกต่างออกไปอย่างแท้จริง

ดูเหมือนว่าโกอาจะเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับเจิ้งเหอ เพราะจีนมีขุนพลเรือที่แข็งแกร่งอยู่เพียงไม่กี่คนเท่านั้น ถ้าโกอาไม่เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้พวกเขา แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะไม่สามารถจะใช้งานได้ดีนัก

ในบันทึกประวัติศาสตร์ ขุนพลเรือของประเทศอื่นๆควรจะแข็งแกร่งยิ่งกว่า
โกอาจึงรักษามาตรเอาไว้เพื่อความเป็นธรรม

การสู้รบต่อจากนี้เป็นการโจมตีด้านเดียว

หลังจากถูกโจมตีจากปืนใหม่ไม่ก็ละลอก เรือรบของศัตรูก็ตระหนักได้ถึง
อันตรายร้ายแรง ภายใต้อิทธิพลของปืนจำนวนมาก ในที่สุดพวกเขาก็
ตัดสินใจยอมรับความพ่ายแพ้และหลบหนี

จากการสู้รบครั้งนี้ โอหยางโซวได้รับคะแนนการกุศลอีก 20,000 แต้ม

.....

ในระหว่างที่กำลังเก็บกวาดสนามรบ เรือชื่อหมาที่ถูกส่งออกไปหาข่าวกรอง
ในที่สุดก็กลับมา หลังจากที่อยู่กองทัพอันนั้นขนาดใหญ่กำลังมุ่งหน้ามา
ทางเขา มันช่วยไม่ได้ที่โอหยางโซวจะขมวดคิ้ว

ในการสู้รบ 3 ครั้งที่ผ่านมา มันดูเหมือนว่ากองทัพอันนั้นจะได้รับชัยชนะ
อย่างง่ายดาย แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขายังคงขาดทุนอยู่ ในด้าน
ทรัพยากรเพียงอย่างเดียว พวกเขาได้ใช้ไปแล้วถึงสามส่วน

หากมันยังดำเนินต่อไปเช่นนี้ โอหยางโซวไม่แน่ใจว่าพวกเขาจะไปถึงเกาะไร้
ชื่อได้อย่างราบรื่นหรือไม่ สุดท้ายแล้ว สงครามระหว่างประเทศก็เป็นเพียง
เป้าหมายรอง เป้าหมายหลักของเขายังคงเป็นการค้นหาสมบัติ

“ท่านขุนพล พวกเราจำเป็นต้องเปลี่ยนกลยุทธ์ของพวกเรา” โอหยางโซว
กล่าว

“สิ่งที่ท่านลอร์ดจะกล่าวคือ?” เจิ้งเหอกังวลอยู่เล็กน้อย

โอหยางโซวกล่าวตอบว่า “หลอกกว่าจะเดินหน้าต่อ ขณะเดียวกัน พวกเราจะแอบไปใช้เส้นทางอื่น”

“แยกกองกำลังออกเป็น 2 ส่วน?” เจิ้งเหอเข้าใจในทันที

“ถูกต้อง” โอหยางโซวยิ้ม “ท่านขุนพลจะนำกองกำลังหลัก ดึงดูดความสนใจของศัตรู ข้าจะนำกองกำลังชั้นสูงกลุ่มเล็กๆ แอบไปยังเกาะไร้ชื่อ”

“ท่านลอร์ดทรงสติปัญญานัก”

“อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลักก็คือ มันเป็นเรื่องยากที่ท่านจะสามารถจัดการกับกองทัพเรือทั้งประเทศเพียงลำพังได้” โอหยางโซวกล่าวอย่างเป็นกังวล

“ท่านลอร์ดอย่าได้กังวล ข้าสามารถจัดการมันได้” เจิ้งเหอมั่นใจอย่างมาก

“ถ้าเชื่อมั่นใจตัวท่าน ท่านขุนพล!”

โอหยางโซวนัดแนะจุดนัดพบ จากนั้น เขาก็ออกไปเตรียมความพร้อม เพื่อแยกตัวออกไป

เมื่อเขาต้องการจะลอบออกไป เขาจึงไม่สามารถจะใช้หลงโซฮ่าว หรือเรือเทอร์โบลำอื่นๆได้ เพราะพวกมันดูสะดุดตามากเกินไป

ดังนั้น โอหยางโซวจึงทำได้เพียงเลือกเรือรบเมิ่งชงเท่านั้น

ในขณะที่โอหยางโซวหันกลับไปมองทะเล เขาก็คิดบางอย่างขึ้นมาได้โดยฉับพลัน

บนผืนน้ำ เรือรบของศัตรูได้ล่าถอยออกไปแล้ว มีเพียงซากเรือเท่านั้นที่ยังคงอยู่ นอกจากนี้ ยังมีเรือที่ยังมีสภาพค่อนข้างดีบางส่วนหลงเหลืออยู่ด้วย

“ทหาร!” โอหยางโซวกล่าว

“ท่านลอร์ด!”

“ส่งคนไปรวบรวมเรือรบของศัตรูที่ยังพอใช้ได้มา 10 ลำ และใช้เป็นเรือรบของพวกเรา”

“ขอรับท่านลอร์ด!”

การใช้เรือรบอันนั้น ไม่ใช่การลอบเข้าไปที่ดีที่สุดหรอกหรือ? ผู้เล่นอันนั้นคงไม่คิดว่า เรือรบพันธมิตรของพวกเขาจะลอบเข้าไปในพื้นที่ของพวกเขา

1 ชั่วโมงต่อมา ทุกอย่างก็ถูกเตรียมพร้อม

โดยไม่กล่าวคำใดๆ โอหยางโซวใส่ให้พวกเขาออกเดินทางทันที นอกเหนือจากองค์กรส่วนตัวแล้ว เจิ้งเหอยังจัดให้กลาสี, กับตันเรือและขุนพลเรือชั้นสูง ติดตามเขาไปด้วย

กองเรือขนาดเล็ก ได้เข้าสู่ทะเลที่พวกเขาไม่รู้จัก

ในทางตรงกันข้าม เจิ้งเหอนำกองเรือพันธมิตร เดินหน้าไปยังกองทัพเรือพันธมิตรอันนั้น ภารกิจของพวกเขาก็คือ ดึงดูดความสนใจของศัตรู

ทะเลที่วุ่นวาย ค่อยๆกลับคืนสู่ความสงบช้าๆ

ในขณะที่โอหยางโซวกำลังเดินทางอยู่ในท้องทะเล โครงการขนาดใหญ่กำลังก่อตัวขึ้นช้าๆ

หลังจากเทศกาลโคมไฟ ผู้เล่นหลายพันคนฝากเงินที่ธนาคารสี่สมุทรทุกวัน คนเหล่านี้ไม่ใช่ผู้เล่นแบบสุ่ม แต่พวกเขาทำงานร่วมกัน

พวกเขาอยู่ท่ามกลางคนฝากเงินจำนวนมาก พวกเขาจึงไม่ได้ดึงดูดความสนใจใดๆ

มันเป็นเช่นนี้ 3 วันติดต่อกันแล้ว

ต่อจากนั้น ข่าวฉางอานไนท์ก็เริ่มเปิดเผยข้อมูล ทุกบทความที่ถูกปล่อยออกมา เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงลบของพันธมิตรซานไห่

“พันธมิตรซานไห่ นับตั้งแต่ที่ธนาคารสี่สมุทรได้รับเงินออมดอกเบี้ยยต่ำจำนวนมาก กว่า 90% ถูกนำไปเพื่อพัฒนาดินแดน ทั้งหมดไม่ทำกำไร ทำให้มีความเสี่ยงอย่างมาก...”

“ดินแดนซานไห่ใช้เงินสำรองของธนาคารสี่สมุทรไปแล้ว เงินคงคลังจึงเหลือเพียงความว่างเปล่า...”

“กลุ่มทหารรับจ้างอสูรโลหิตถูกบังคับให้ลงทุน การผจญภัยสีโลหิตมีความตั้งใจที่จะถอนการลงทุนของเขา...”

ทุกบทความดูเหมือนจริง ดูเหมือนข่าวลือ แต่ก็ดูเหมือนจะเป็นข่าวภายใน หากมีข่าวเช่นนี้เกิดขึ้นจำนวนมาก เป็นธรรมดาที่เหล่าผู้เล่นจะสังเกตเห็น

โอหยางโซวไม่ได้อยู่ในเมืองซานไห่ จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะ 모르เรื่องนี้ ข่าวดังกล่าวส่วนใหญ่มาจากสื่อท้องถิ่นอย่าง ข่าวฉางอานไนท์ โอหยางโซวจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับพวกเขามากนัก

ไม่ต้องกล่าวถึงโอหยางโซว แม้แต่ไปฮั่วและคนอื่นๆก็ยังไม่รู้

มีเพียงสถานีข่าวกรองขององค์กรข้อสรพิษทมิฬในฉางอานเท่านั้นที่รายงานเรื่องนี้ไปยังสำนักงานใหญ่ของพวกเขา

อย่างช่วยไม่ได้ ในโกอาปีที่ 3 องค์กรข้อสรพิษทมิฬขยายตัวออกไปกว้างขวางมากขึ้นอย่างมาก ในแต่ละวัน มีข่าวกรองนับพันๆถูกส่งมายังสำนักงานใหญ่ พวกเขาจึงละข่าวกรองที่ไร้เหตุผลดังกล่าวไว้ มันจึงไม่ได้ถูกส่งไปยังโต๊ะทำงานของอสรพิษทมิฬ และถูกลบออกไป

ฉางอานจึงกลายเป็นจุดว่างเปล่าของพันธมิตรซานไห่ เนื่องจากไม่มีกิลด์ที่ทำงานร่วมกับพวกเขาในฉางอาน เป็นผลให้ข่าวเชิงลบดังกล่าวเติบโตและรุนแรงขึ้นเรื่อยๆในฉางอาน

ถ้าไม่อย่างนั้น พันมิตรคงรู้เรื่องนี้มานานแล้ว

ในขณะที่เหล่าผู้เล่นในฉางอานเริ่มรู้สึกไม่ไว้วางใจ กลุ่มผู้เล่นที่เคยฝากเงินก็กลับมาปรากฏตัวขึ้นอีกครั้ง

ในครั้งนี้ พวกเขาไม่ได้มาเพื่อฝากเงิน แต่พวกเขามาเพื่อถอนเงิน เนื่องจากธนาคารเพิ่งจะเปิดได้ไม่กี่วัน จึงไม่ค่อยจะมีผู้ถอนเงินจำนวนมาก

เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่ดูผิดปกติ มันจึงดึงดูดความสนใจของผู้เล่นคนอื่นๆ

แค่ฟังเรื่องนี้ก็ทำให้เกิดความสับสนวุ่นวายได้แล้ว

ผู้เล่นได้แพร่กระจายข่าวเชิงลบของชาวฉางอานไนท์ และยังกล่าวเกินจริงอีกด้วย “ธนาคารแห่งนี้มีความเสี่ยงมากเกินไป จะดีกว่าที่จะถอนเงินออกมาทั้งหมดนี้เป็นเงินที่ข้าเก็บมาอย่างยากลำบาก”

“ใช่ ใช่ ใช่!” บางคนเห็นด้วย

TWO Chapter 608 ปัญหาการดำเนินธนาคาร

“มันใช่เรื่องจริงหรือ? ชื่อเสียงของธนาคารสี่สมุทรสามารถเชื่อถือได้นะ”
บางคนยังคงไม่เชื่อข่าวลือเหล่านี้

“ใครจะรู้ หลายคนที่คุณชอบธรรม แต่จริงๆ แล้วเป็นคนขี้โกง”

“ดีกว่าเชื่อแล้วต้องเสียใจในภายหลัง”

“ข้าไม่สนใจ เอาออกมาก่อนแล้วค่อยคุยกัน”

ภายใต้การชักจูงของคนเหล่านี้ หลายคนก็เริ่มไม่มั่นใจ และเริ่มจะทำตามฝูงชน

พลังของข่าวลือมีประสิทธิภาพอย่างมากต่อชาวจีน ในประวัติศาสตร์ ข่าวลือโง่ๆ ก่อให้เกิดคลื่นการซื้อขายมากมาย

ในฉับพลัน คนจำนวนมากถอนเงินของพวกเขา แม้แต่คนที่ยังสงสัยก็ยังเลือกที่จะถอนเงินออกไป

ความผิดปกติดังกล่าวนี้ เป็นธรรมดาที่มันจะดึงดูดความสนใจของเหล่าพนักงาน พวกเขาจึงแจ้งไปที่นายธนาคารในทันที

นายธนาคารของสาขาฉางอาน เป็นคนที่เมื่องจี้ต้าใช้ความพยายามอย่างมาก ในการรับสมัครเขามา เขาเป็นผู้มีความสามารถด้านธนาคารในระดับสูง หลี เว่ย ในความเป็นจริง เขามีความสัมพันธ์บางอย่างกับเมื่องจี้ต้า

“อย่าได้ตกใจ เพียงจัดการไปตามปกติก็พอ” หลี เว่ยสั่ง

ในดวงตาของหลี เว่ย มีแสงบางอย่างปรากฏขึ้น

“ขอรับ!” พนักงานตอบรับและกลับไปทำงาน

ในธนาคาร ศักดิ์ศรีของนายธนาคารไม่เป็นที่สงสัย ภายใต้การควบคุมของหลี เว่ย ธนาคารไม่ได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับพายุเล็กๆที่เกิดขึ้นเลย

ในเวลาสั้นๆเพียง 2 ชั่วโมง พายุในธนาคารฉางอานค่อยๆทวีความรุนแรง มากขึ้นเรื่อยๆ และพายุก็ค่อยๆเปลี่ยนเป็นไต้ฝุ่น และข่าวลือก็แพร่กระจาย ไปทั่วทั้งเมือง

ในตอนนี้ ไม่ต้องกล่าวถึงคนที่ก่อเหตุ แม้แต่คนทั่วไปก็ร่วมกันการ แพร่กระจายข่าวลือนี้

“เจ้าได้ยินแล้วหรือไม่ ธนาคารสี่สมุทรกำลังจะปิดตัวลงแล้ว?”

“จริงหรือ?”

“ทำไมเจ้าไม่ไปดูจำนวนคนที่ไปถอนเงินล่ะ พวกเขายืนกันเต็มถนนเลยล่ะ”

“ข้าต้องรีบไปดู”

ข่าวลือเป็นเหมือนกับไวรัส มันแพร่กระจายออกไปอย่างบ้าคลั่ง

ในตอนนี้ ความจริงไม่ใช่สิ่งสำคัญอีกต่อไป ทุกคนดูเหมือนกับสูญเสียเหตุผลของพวกเขาก็ไป พวกเขาพยายามเข้าไปในธนาคารราวกับเป็นปลาซาตินที่ถูกอัดแน่นในกระป๋อง ดูเหมือนว่าสถานการณ์เกินกว่าจะควบคุมได้แล้ว

ในเวลานี้ หลีเว่ยก้าวออกมา และประกาศอย่างเป็นทางการ
ตามที่คาดไว้ มันไม่มีผลใดๆเลย

ดูเหมือนว่าเงินในห้องนิรภัยของธนาคารกำลังจะหมดลง

ตามกฎหมายแล้ว ห้องนิรภัยของธนาคาร มีเฉพาะในกรณีฉุกเฉินเท่านั้น ในช่วงเวลาที่สำคัญ พวกเขาจะส่งเงินจำนวนมากกลับไปเก็บที่ห้องนิรภัยหลักที่เมืองซานไห่

การจัดการดังกล่าวก็เพื่อความปลอดภัยของธนาคาร

“นายธนาคาร เราควรจะแจ้งสำนักงานใหญ่หรือไม่? ถ้าไม่อย่างนั้น มันจะเป็นเรื่องยากที่จะแก้ปัญหานี้ได้” ผู้จัดการถาม

“เจ้ากำลังตื่นตระหนกอะไรกัน หากพวกเราไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องเล็กน้อยนี้ได้ สำนักงานใหญ่จะคิดอย่างไรกับสาขาของพวกเรา?” หลีเว่ยยังคงใจแข็ง “สั่งให้พนักงานแผนกต้อนรับชะลอการดำเนินการลง”

“ขอรับ” ผู้จัดการรีบจัดการตามคำสั่งทันที

ผู้จัดการรู้ว่า การชะลอการดำเนินการลงเป็นเหมือนกับการดื่มยาพิษเพื่อดับกระหาย ทางออกที่ดีที่สุดคือการขอขงบจากสำนักงานใหญ่เพื่อฟื้นฟูความหวาดกลัวที่เกิดขึ้น

ตามที่คาดไว้ ผู้คนเริ่มเคลื่อนไหวอีกครั้ง

“ทำไมถึงใช้เวลานานนักล่ะ?” วัยรุ่นที่กำลังถอนเงินกล่าวขึ้นเสียงดังด้วยความไม่พอใจ

“ขอภัยด้วยความ เนื่องจากมีคนมากเกินไป กรุณาอดทนรอซักครู”
พนักงานตอบ

“คนจำนวนมากคงจะทำให้พวกเจ้าไม่เงินให้ถอนนะซี ในเวลาสั้นๆ พวกเจ้าไม่มีเงินใช้หรือไม่? ตอนแรกข้าก็คิดว่ามันเป็นเพียงข่าวลือ แต่ตอนนี้ข้าเชื่อแล้ว พวกเจ้าคงจะใช้เงินสำรองไปหมดแล้วจริงๆ” วัยรุ่นคนนั้นพยายามกล่าวให้คนอื่นๆ คิดตาม

สิ่งนี้ดึงดูดคนในห้องโถงอย่างมาก

เมื่อพวกเขาได้ยินเช่นนั้น พวกเขาก็เริ่มที่จะคล้อยตาม

“โปรดสงบลงก่อน ห้องนิรภัยของธนาคารมีเงินเพียงพอ ทุกคนที่ต้องการจะถอนเงิน จะได้รับการอนุมัติ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพนักงานมีจำกัด ดังนั้นโปรดรออย่างอดทนด้วย” นายธนาคารก้าวออกมา

“เหอะ คำกล่าวช่างว่างเปล่านัก”

ทุกอย่างใกล้จะระเบิดออกจากการควบคุมแล้ว

ถ้าองค์กรฯ ใจยังไม่ได้อยู่ที่นี่ สถานการณ์คงจะบานปลายไปแล้ว

แม้กระนั้น พวกเขาก็คงจะไม่อดทนได้นานนัก

ภายใต้แผนการที่ละเอียดถี่ถ้วนของใครบางคน ธนาкарสี่สมุทรสาขาฉาง
อานกลายเป็นสับสนวุ่นวายจนยากจะกู้คืนได้

.....

ณ เมืองซานไห่, คฤหาสน์ขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง

“ข้าต้องการเข้าพบท่านหญิง!”

อสรพิษทมิฬ ผู้นำองค์กรชั่วอสรพิษทมิฬแสดงออกอย่างเคร่งขรึม

“ผู้บัญชาการอสรพิษทมิฬ มีเรื่องอะไรหรือ?”

หลังจากนั้นไม่นาน ช่งเจี๋ยก็ออกมาพบเขา คำกล่าวของเธอแสดงให้เห็นว่า
เธอมีความเคารพต่อเขาอย่างมาก

หลังจากที่โอหยางโซวแต่งงานกับช่งเจี๋ยแล้ว เขาก็ส่งองค์กรชั่วอสรพิษทมิฬ
ให้เธอเป็นผู้จัดการ เพราะเขามักจะอยู่ด้านนอก เขาจึงไม่สามารถจะจัดการ
รับเรื่องบางอย่างได้ทันเวลา

ตัวตนของช่งเจี๋ยเหมาะกับบทบาทเช่นนี้ที่สุดแล้ว

“รายงานท่านหญิง มีบางสิ่งบางอย่างไม่ถูกต้องที่ธนาкарสี่สมุทรสาขาฉาง
อานขอรับ” อสรพิษทมิฬตอบ

ธนาкарที่ดำเนินการในฉางอานเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ในที่สุดผู้บัญชาการ
สถานีข่าวกรองก็สังเกตเห็นว่ามีบางอย่างผิดปกติเกิดขึ้น เขาจึงรายงานเรื่อง
ฉุกเฉินนี้มายังสำนักงานใหญ่

เมื่ออสรพิษทมิฬได้รับรายงานข่าวนี้ เขาก็รีบมารายงานช่งเจี๋ยทันที

เมื่อเธอได้ยินข่าวนี้ เธอไม่ได้ตื่นตระหนกแต่อย่างใด เธอขอให้อสรพิษทมิฬ
ให้ความสนใจกับสถานการณ์ก่อน

“ใช้พลังอำนาจของสถานี่ข่าวกรองฉางอาน ทำความเข้าใจสถานการณ์
เดี๋ยวนี้เลย” ช่งเจี๋ยสั่งการ

เมื่ออสรพิษทมิฬได้ยินคำสั่งของเธอ ความกลัวและความเคารพก็ปรากฏขึ้น
ในดวงตาของเขา

‘ตามที่คาดหวังไว้จากผู้หญิงที่ท่านลอร์ดเลือก เธอได้รับการดูแลยอดเยี่ยม
อย่างแท้จริงจากตระกูลใหญ่’

.....

“ทหาร!” ช่งเจี๋ยกล่าว

“ท่านหญิง!”

“เชิญนายธนาคารเมืองมาที่นี่” ช่งเจี๋ยออกคำสั่ง

“ขอรับท่านหญิง!”

ขณะที่เธอกำลังรอกอยู่ เธอได้หยิบพู่กันขึ้นมา เขียนจดหมายฉุกเฉิน 10 ฉบับ
ส่งให้กับสมาชิกคณะกรรมการบริหารของธนาคารสี่สมุทร

หลังจากนั้นไม่นาน เมืองจี้ตาก็รีบเข้ามา

แม้ว่าช่งเจี๋ยจะเป็นเพื่อนร่วมชั้นของลูกสาวเขา แต่เมืองจี้ตาก็ไม่กล้าไม่เคารพ
เธอ

“ท่านหญิง!” เมิงจี้ตำค้ำนับ

“นายธนาครเมิง คุณีซี” ซ่งเจียส่งข่าวกรองที่องค์รัชช้อสรพิขทมิมิได้
รวบรวมไว้ให้เขา

เมื่อเมิงจี้ตำเห็นเช่นนั้น ช่วยไม่ได้ที่เขาจะสั่น

“ข้าได้แต่งตั้งคนผิดพลาด ท่านหญิงโปรดลงโทษข้าด้วย!” เมิงจี้ตำรู้สึกอับ
อาย

ในฐานะนายธนาครของธนาครสี่สมุทร เขากลับได้รับข่าวที่สำคัญนี้จาก
รัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง เป็นใครก็สามารถจินตนาการได้ว่า
มีบางอย่างผิดพลาดอย่างแท้จริงในสาขาของธนาคร

อย่างน้อยที่สุด ความผิดพลาดนี้ก็ต้องมาจากบุคลากร

“สำหรับความผิดพลาดในครั้งนี้ มันจะถูกระงับไว้ชั่วคราว รอให้ท่านลอร์ด
กลับมาจัดการ ในตอนนี้ นายธนาครเมิง นำเงินบางส่วนและมุ่งหน้าไปที่
ฉางอาน เพื่อแก้ไขสถานการณ์ก่อน ถ้าทำได้ ก็ให้ตรวจสอบสถานการณ์
ด้วย”

“เข้าใจแล้วขอรับ!” เมิงจี้ตำตอบรับอย่างจริงจัง

ในฐานะนายธนาครที่มีประสบการณ์ เขารู้ดีว่าถ้าเรื่องนี้ยังคงแพร่กระจาย
ต่อไป การดำเนินงานของธนาครจะเกิดปัญหาที่น่าสะพรึงกลัว ในเวลานั้น
แม้ว่าพวกเขาจะแก้ไขปัญหารื่องข่าวลือได้ พวกเขาก็ไม่สามารถจะแก้ไข
เรื่องที่เกิดขึ้นได้

หลังจากที่เมิ่งจี้ต้าออกไปแล้ว ช่งเจี๋ยก็บอกให้คนเตรียมการต้อนรับสมาชิก คณะกรรมการ

หลังจากที่ได้รับจดหมายฉุกเฉินแล้ว ไปฮั่วและคนอื่นๆก็รีบมาในที่
อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมันฉุกเฉินเกินไป และทุกคนก็ไม่ได้ว่างมากนัก จึง
ไม่่ายเลยที่จะรวบรวมพวกเขาทั้งหมดมาได้

เวลา 15.00 น.

ในที่สุด ทุกคนก็มาถึง

ข่าวกรองขององค์กรก่อสร้างพิชิตหิมะถูกแจกจ่ายให้กับทุกคน

ช่งเจี๋ยรู้สถานะของเธอดี ไม่ว่าอย่างไร เธอก็ไม่อาจเป็นโอหยางโซวได้อย่าง
สมบูรณ์ หลังจากแนะนำปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว เธอก็ให้รองผู้อำนวยการอย่าง
เฟิงฉิวฮวง เป็นประธานในการประชุม

เฟิงฉิวฮวงยอมรับ ระหว่างช่งเจี๋ยและเธอ มีกลิ่นอายของการแข่งขันกัน

“สิ่งนี้จะต้องเป็นแผนการอย่างแน่นอน”

ซุนหลงเตียนเซว่เป็นคนแรกที่กล่าวออกมา

“เรื่องนี้มันเห็นได้ชัดอยู่แล้ว ไม่ต้องกล่าวออกมาหรอก” เฟิงฉิวฮวงกรอกตา
ของเธอ มองไปรอบๆและกล่าวว่า “มาหารือกันว่าจะแก้ไขวิกฤตนี้อย่างไร”

“เกี่ยวกับข่าวลือของกลุ่มทหารรับจ้างอสูรโลหิต ข้าจะจัดการกับข่าวฉาว
อานไน์เอง” การผจญภัยสีโลหิตไม่คิดว่าจะมีใครกล้าอ้างชื่อของเขา

“ข้าคิดว่าข่าวฉาวอานไน์นี่แหละที่เป็นปัญหาหลัก” ไปฮั่วกล่าวต่อ

“จากนั้น พวกเขาจะมาตรวจสอบกันว่า ใครเป็นคนทำให้พวกเขากลับที่จะ
รบกวนพันธมิตรซานไห่ พวกเขาช่างไม่รู้จักความสามารถของพวกเขาจริงๆ”
เฟิงฉิวฮวงกล่าวอย่างไม่พอใจ

“การตรวจต้องทำอยู่แล้ว แต่มันไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุด ตอนนี้ ที่พวกเราต้อง
ทำก็คือ ยุติข่าวลือนี้ให้เร็วที่สุด ไม่อย่างนั้น ถ้าเรื่องนี้แพร่กระจายออกไป
มันจะส่งผลกระทบต่อสาขาในเมืองหลวงอื่นๆ” โซลือหยุนเตือน

“จั้นมาเริ่มกันเลย” เฟิงฉิวฮวงตกลง

“สำหรับข่าวลือที่พวกเราใช้เงินทุนสำรองจนหมด พวกเราสามารถเชิญผู้เล่น
และสื่อบางส่วนมาที่ห้องนิรภัยของเมืองซานไห่ เพื่อทำหน้าที่เป็นพยานได้”
ซ่งเจียแนะนำ

“เป็นความคิดที่ดี!”

“นอกจากนี้ เพื่อแก้ไขความสงสัยที่มีต่อผลกำไรของดินแดน พวกเรา
จำเป็นต้องมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ ทำไมเราไม่เปิดเผยแผนการพัฒนามาบางส่วน
ของพวกเราล่ะ?” เฟิงฉิวฮวงแนะนำ

“ไม่มีปัญหา”

ข้อกล่าวหาของชาวฉางอานไนท์ทำให้กงเจิงซีและคนอื่นๆโกรธ อะไรคือการ
ที่ไม่มีเงินพอใจที่จะใช้หนี้เงินกู้? มันเป็นการตบหน้าพวกเขาไม่ใช่หรือ?

“นอกจากแก้ไขข่าวลือนี้แล้ว พวกเรายังต้องระมัดระวังไม่ให้พวกเขาใช้
เทคนิคอื่นๆอีก” ไปฮั่วกล่าว

ทุกคนที่นั่งอยู่ที่นี้พอจะเข้าใจสถานการณ์คล่าวๆแล้ว คนที่แพร่กระจายข่าวลือเหล่านี้คงจะเป็นคนของพันธมิตรหยานหวง เป้าหมายของพวกเขาคือการช่วยให้ธนาการอยู่ยง ก้าวขึ้นไปเหนือกว่าธนาการสีสมุทร

อย่างไรก็ตาม วิธีนี้น่ารังเกียจเล็กน้อย

“ถ้ามีปัญหาเรื่องเงินทุน กลุ่มทหารรับจ้างกุหลาบสงคราม-หิมะ สามารถเคลื่อนย้ายเงินได้มากกว่า 1 ล้านเหรียญทอง” โซซื่อหยุนกล่าว

“กลุ่มทหารรับจ้างอสูรโลหิตก็สามารถส่งเงินให้ได้มากกว่า 1 ล้านเหรียญทองถ้าจำเป็น” แผนการครั้งนี้ทำให้การผจญภัยสีโลหิตได้ยอมรับพันธมิตรซานไห่ลิกๆในความคิดของเขา

เมื่อไปฮั่วและคนอื่นๆเห็นการสนับสนุนเหล่านี้ พวกเขาก็พยักหน้าอย่างมีความสุข

ผู้นำกิลด์คนอื่นๆก็ประกาศจุดยืนที่ชัดเจนของพวกเขาด้วยเช่นกัน

เรือขนาดใหญ่ของธนาการสีสมุทรมีอนาคตที่สดใสอย่างมาก จึงเป็นธรรมดาที่พวกเขาจะไม่ทิ้งอนาคตอันสดใสเพียงเพราะแผนการที่น่ารังเกียจนี้

ความเหนียวแน่นและสามัคคีของพันธมิตรซานไห่ อาจจะทำให้ศัตรูหวาดกลัวได้

TWO Chapter 609 สัตว์ร้ายทะเลลึก

พวกเขาประชุมกันจนตลอดช่วงบ่าย ก่อนจะแยกย้ายกันไปจัดการเรื่องของตัวเองรับผิดชอบ

ความทะเยอทะยานของศัตรูมาเป็นคลื่นแล้วคลื่นเล่า

ช่วงบ่าย ปัญหาการดำเนินการของธนาคารในฉางอาน เริ่มแพร่กระจายไปสู่เมืองหลวงอื่นๆ ในฉับพลัน ธนาคารสี่สมุทรต้องเผชิญกับสถานะฉุกเฉิน

เมิ่งจี้ตำราวกับเป็นนักวิ่งดับเพลิง เขาต้องวิ่งไปเมืองหลวงต่างๆอยู่ตลอดเวลา ไปฮั่วและคนอื่นๆเองก็ช่วยล้างข่าวลือต่างๆด้วยเช่นกัน

ความสับสนวุ่นวายจึงค่อยๆทุเลาลง

อย่างไรก็ตาม มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะสงบสถานการณ์ได้อย่างสิ้นเชิง จิตวิทยาของมวลชลเป็นสิ่งที่น่ากลัว พวกเขาค่อนข้างจะเชื่อว่าข่าวลือเหล่านั้นเป็นเรื่องจริง

เงินจำนวนมหาศาลจึงถูกย้ายออกจากห้องนิรภัยเพื่อจัดการกับพายุนี้

วุ่นรุ่งขึ้น ข่าวด่วนประจำวันได้เขียนบทความเกี่ยวกับข่าวลือ ที่ชาวฉางอานไนท์เผยแพร่ออกมา

ภูเขาเหรียญทองคำในเมืองซานไห่ เป็นคำตอบที่ดีที่สุด

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีบางคนที่ยังสงสัยเรื่องนี้อยู่ แม้จะไม่ถอนเงินแล้ว แต่จำนวนเงินก็ลดลงอย่างเห็นได้ชัด

คนที่เคยผ่านประตูธนาคารจำนวนมากในทุกๆวัน ตอนนี้แทบไม่มีให้เห็นอยู่แล้ว นี่เป็นสัญญาณร้ายแรงที่สุด นับตั้งแต่ที่ธนาคารสี่สมุทรก่อตั้งขึ้น

หากพวกเขาไม่ได้จัดการกับสถานการณ์อย่างทันท่วงที สถานการณ์คงจะเลวร้ายกว่านี้

แรงจูงใจของศัตรูเริ่มมองเห็นเด่นชัดขึ้น พวกเขาารู้ดีอยู่แล้วว่า วิธีการดังกล่าวคงจะไม่สามารถบดขยี้ธนาคารสีสมุทรได้ในครั้งเดียว

เป้าหมายที่แท้จริงของพวกเขาก็คือ การจัดการกับความยอดเยี่ยมของธนาคารสีสมุทร ขณะเดียวกันก็แย่งส่วนแบ่งการตลาดไปเป็นจำนวนมาก

ขณะที่ธนาคารสีสมุทรประสบปัญหา ธนาคารฮุยถงก็ผลักดันกิจกรรมต่างๆ เพื่อดึงดูดผู้เล่นที่ไม่แน่นอนเหล่านั้น

ในฉับพลัน กิจการของธนาคารฮุยถงระเบิดขึ้นมา

แน่นอนว่าไปฮัวและคนอื่นๆไม่ต้องการให้เรื่องจบลงแบบนี้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะต้องรอให้การตรวจสอบเสร็จสิ้นลงก่อนที่จะลงมือตอบโต้

กลิ่นของดินปืนระหว่างธนาคารทั้งสอง เริ่มรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 3 วันที่ 3

ณ อ่าวเป่ยไห่

หลังจากที่เดินทางมาได้หลายวัน โอหยางโซวและกองเรือของเขาก็ลอบเข้ามาในพื้นที่หลักของภูมิภาคอันนัมได้สำเร็จ แม้ว่าพวกเขาจะพบเรือรบจำนวนมาก แต่พวกเขาก็สามารถผ่านมาได้อย่างราบรื่น

ความเข้าใจสัญญาณธงของโอหยางโซวค่อนข้างอ่อนด้อย เขาจึงไม่มีทางเลือกนอกจากกลับลงมาและพักผ่อน ไม่อย่างนั้น เหล่ากะลาสีอาจจะล่อเลียนเขาได้

“ท่านลอร์ด พวกเราอยู่ไม่ไกลจากที่ตั้งของเกาะแล้วครับ!” คนที่กล่าวเป็น
เจ้าหน้าที่เดินเรือวัยกลางคน ชื่อของเขาคือ จางเฉิงไห่ และเขาเป็นหนึ่งใน
เจ้าหน้าที่เดินเรือที่เจิ้งเหอ รัชสมัยมาจากฉวนโจว

มองออกไปในระยะไกล จะมองเห็นเพียงท้องฟ้าที่ไม่มีที่สิ้นสุด จะมองเห็น
ก้อนเมฆอยู่บ้างเพียงเล็กน้อย

สิ่งเดียวที่ไม่มองไม่เห็นก็คือ เกาะ

นับตั้งแต่ที่เทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายในของจักรพรรดิเหลือง ทะลวงเข้าสู่
ชั้นที่ 10 สัมผัสของโอหยางโซวกี้ดีขึ้นอย่างมาก เขาได้ยินสิ่งต่างๆ อย่าง
ชัดเจน แม้ว่ามันจะอยู่ห่างออกไปหลายกิโลเมตร

ยิ่งไปกว่านั้น ที่นี่คือท้องทะเลอันกว้างใหญ่ ถ้ามีเกาะอยู่ใกล้ๆ มันเป็นไปได้
ไม่ได้ที่เขาจะพลาดมัน

“พวกเราเล่นเรือมาผิดทางหรือไม่?” โอหยางโซวถาม

“ไม่อย่างแน่นอนครับ” จางเฉิงไห่กล่าวอย่างมั่นใจ

โอหยางโซวขมวดคิ้ว “อย่าบอกนะว่าแผนที่ขุมสมบัตินี้เป็นของปลอม?”

ถ้ามันเป็นเช่นนั้นจริงๆ เขาจะสูญเสียใบหน้าอย่างมากในตอนนี้อยู่

“เดินหน้าต่อไปจนถึงจุดบนแผนที่ แล้วค่อยตัดสินใจ” โอหยางโซวยังคง
มุ่งมั่น

“ครับท่านลอร์ด!”

ในเวลาไม่ถึง 20 นาที กองเรือก็ได้มาถึงจุดที่ระบุไว้ในแผนที่

ขณะที่พวกเขาเดินหน้าต่อไป หมอกก็ค่อยๆหนาขึ้นและหนาขึ้นเรื่อยๆ
วิสัยทัศน์ของพวกเขาถูกลดลงเหลือเพียงระยะ 100 เมตร หมอกอันหนาที่บ
นี้ ไม่สามารถจะมองเห็นจุดสิ้นสุดของมันได้ รวากับว่าหมอกนี้ครอบคลุมทั่ว
ทั้งท้องฟ้า

“มีสถานที่ที่น่าอัศจรรย์เช่นนี้อยู่จริงหรือ?” โอหยางโซวพิมพ์

“แม้ว่าหมอกจะเป็นเรื่องปกติในทะเล แต่หมอกที่หนาแน่นขนาดนี้หาได้ยาก
อย่างแท้จริง ในความคิดของข้า หมอกนี้ไม่ได้บังเอิญเกิดขึ้นมา มันจะต้องคง
อยู่ที่นี้มานานแล้วอย่างแน่นอน” จางเฉิงไห่กล่าว

ในฐานะเจ้าหน้าที่เดินเรือชั้นสูง จางเฉิงไห่เคยเดินทางตั้งแต่เหนือจนจรดใต้
และได้เห็นสถานที่ลึกลับมากมาย หมากตรงหน้าเขานี้มันดูแปลกและ
พิเศษมาก

“มันอยู่ที่นี้มาอย่างยาวนานหรือ?” ดวงตาของโอหยางโซวเปล่งประกายขึ้น
“ถ้าเป็นเช่นนั้น เกาะชุมสมบัติอาจจะอยู่ที่นี้ก็ได้”

โอหยางโซวยังคงมีความสงสัยบางอย่าง เกาะแห่งนี้อยู่ใกล้ภูมิภาคอันนัม
แล้วผู้เล่นอันนัมไม่เคยสัมผัสเห็นมันเลยหรือ?

หมอกตรงหน้าเขานี้ ได้แก้ไขความสงสัยของโอหยางโซว สภาพแวดล้อมที่
ยากลำบากนี้คงจะขัดขวางการเดินทางเรือไปข้างหน้าของพวกเขา

“ส่งเรือขนาดเล็ก 2 ลำเข้าไปในหมอก เพื่อทำการสอดแนม” โอหยางโซวสั่ง
“ขอรับท่านลอร์ด!”

อย่างรวดเร็ว เรือขนาดเล็ก 2 ลำ ได้แล่นเข้าไปในหมอกและหายตัวไป
หลังจากผ่านไป 2 ชั่วโมง ซึ่งเกินกว่าเวลาที่ได้นัดหมายไว้แล้ว แต่ยังคงไม่มี
สัญญาณใดๆของพวกเขา

หมอกหนาตรงหน้านี้ กลายเป็นสิ่งชั่วร้ายและน่าประหลาดใจในฉบับปล้น ใน
ดวงตาของเหล่ากะลาสีเต็มไปด้วยความหวาดกลัว

“อย่าบอกนะว่าพวกเราเจอหมอกผีสิง” บางคนกล่าวขึ้นอย่างระมัดระวัง
ในแวดวงนักเดินเรือ มักจะมีตำนานเกี่ยวกับหมอกผีสิง เมื่อใครได้พบกับ
เหตุการณ์ดังกล่าวแล้ว พวกเขาจะไม่สามารถกลับไปได้อีก

ด้วยเหตุนี้ มันจึงถูกเรียกว่าหมอกผีสิง

โอหยางโซวไม่ได้เชื่อเรื่องดังกล่าว

ในความเป็นจริง ด้วยการสัมผัสที่ยอดเยียมของเขา เขาได้สังเกตเห็นบางสิ่ง
บางอย่างที่คนอื่น ๆ ไม่อาจสังเกตเห็น

เมื่อประมาณ 20 นาทีก่อน เขาได้ยินเสียงร้องดังมาจากส่วนลึกในหมอก คน
ที่ส่งไปในเรือเล็กทั้ง 2 ลำ อาจจะตายไปแล้ว

มีสัตว์ร้ายทะเลอยู่ในหมอกนี้

โอหยางโซวรู้สึกเสียใจเล็กน้อยที่ไม่ได้นำเชิวน้อยมากับเขาด้วย ด้วยตัวตน
ของเขามันในฐานะผู้สังหารสัตว์ร้ายแห่งท้องทะเล คงจะไม่มีสัตว์ร้ายทะเล
โง่ๆตัวใดกล้าอยู่รอบๆพวกเขา

“ทุกคนตื่นตัวไว้ หน่วยปืนพกเตรียมพร้อม สำหรับการสู้รบภายในหมอก”
โอหยางโซวออกคำสั่ง

แม้ว่าที่นี่จะเป็นพื้นที่แห่งความตาย แต่โอหยางโซวก็ยังคงต้องการจะเข้าไป

“ขอรับท่านลอร์ด!”

โอหยางโซวมีศักดิ์ศรีที่ทำให้ทุกคนปฏิเสธไม่ได้

เมื่อเขาออกคำสั่ง ทุกคนก็โยนความสงสัยทิ้งไป

เรือบทั้งสิบลำเดินทางเข้าไปในหมอก

“ท่านลอร์ด ลองดูนี่!”

ขณะที่พวกเขาเข้าไปในหมอก จางเจิงไ้ก็เดินเข้ามาหาโอหยางโซว แล้วบอกเขาเกี่ยวกับความผิดปกติของเข็มทิศ เข็มทิศสั้นไปมา มันไม่สามารถระบุทิศทางที่ถูกต้องได้

“เข็มทิศไม่ทำงาน?” โอหยางโซวพึมพำ ด้วยความรู้ของเขา เป็นธรรมดาที่มันจะไม่เกี่ยวกับผี หากมีการรบกวนของสนามแม่เหล็ก มันอาจจะทำให้เข็มทิศไม่ทำงานได้

สิ่งนี้ยังทำให้โอหยางโซวมั่นใจว่ามีเกาะอยู่ในหมอก

“ไม่ต้องกังวลว่าจะลงทาง เพียงแค่เดินทางต่อไปเท่านั้น” โอหยางโซวกล่าว

“เข้าใจแล้วขอรับ!”

กองเรือเดินทางเข้าไปในหมอก พวกเขาได้ถูกหมอกห่อหุ้มไว้โดยสมบูรณ์แล้ว นอกจากนี้ เมื่อเข็มทิศไม่ทำงาน พวกเขาจึงเริ่มจะไม่รู้ทิศทาง

ทัศนวิสัยนี้ในการมองเห็นค่อยๆลดลง

แม้จะอยู่บนเรือลำเดียวกัน แต่พวกเขาก็ไม่อาจบอกได้ว่าตรงไหนหัวเรือ ตรงไหนท้ายเรือ

“จุดไฟเดินเรือ ใช้มันเป็นตัวนำทาง” โอหยางโซวสั่ง

ไม่นานหลังจากนั้น แสงไฟสีเหลืองก็เจิดจ้าขึ้น และมันส่องผ่านหมอกได้ แสงไฟเดินเรือนี้ ได้รับการออกแบบและวิจัยโดยสถาบันวิจัยที่ 7 โดยมันได้รับการพัฒนามาจากเทคโนโลยีของประกาศการเดินเรือ

ในหมอก แสงไฟนี้ให้ผลลัพธ์ที่น่าอัศจรรย์

หลังจากนั้น สัมผัสของโอหยางโซวก็นึกได้ถึงบางสิ่งที่น่าตกตะลึงอีกครั้ง เขาถือกระบี่ชี้เสี้ยวไว้ในมือและชี้ไปข้างหน้า เรือแล่นไปตามทิศทางที่เขาชี้ไป

ต้องขอบคุณปัจจัยทั้งสองนี้ ทำให้กองเรือยังคงเดินทางต่อไปได้โดยไม่หลงทางในหมอก

ผ่านไปครึ่งชั่วโมง

“ท่านลอร์ด มีสถานการณ์บางอย่างขอรับ!” นายกององครักษ์ส่วนตัว เฉินต้าเม้งรีบมารายงาน “บนผิวน้ำด้านหน้า มีซากเรือ 2 ลำ ที่เราส่งมาก่อนหน้านี้ขอรับ”

“แจ้งเตือนสูงสุด และเตรียมพร้อมต่อสู้”

“ขอรับท่านลอร์ด!”

เพ็ง!

ในขณะนั้น ได้มีบางอย่างเกิดขึ้นที่ด้านล่างของเรือ

ส่งผลให้เรือสั่นไหวไปมา อย่างไรก็ตาม โอหยางโซวไม่ได้ขยับแม้แต่นิ้วเดียว

ฮว้าวว!

พร้อมกับการแตกกระจายขนาดใหญ่ของน้ำ สิ่งที่อยู่เหมือนหมวดหมึก 5-6 เส้น ปรากฏขึ้นมา

“สัตว์ประหลาดหมึกยักษ์?”

ตาของโอหยางโซวกลายเป็นเย็นชา ขณะที่เขาพินออกไป

พูช!

ด้วยการพินเพียงครั้งเดียวของเขา ได้ตัดมันเป็น 2 ส่วน ล่องหล่นลงมาบน ดาดฟ้าเรือ และยังคงดิ่งไปมา

หลังจากที่ได้รับบาดเจ็บแล้ว หมึกยักษ์ก็กลายเป็นบ๊ากลิ่ง ขณะที่มันโบก สะบัดหมวดทูปลงมา บางครั้งมันก็รัดกะลาสีแล้วลากลงไปใต้น้ำ

“ยิงได้!”

หน่วยปืนพกพืนคีนสติ และตอบโต้ทันที

แต่น่าเสียดาย พระเจ้าไม่ได้เข้าข้างพวกเขาในตอนนี้อย่างไรก็ตาม การกระทำของพวกเขาทำให้เจ้าหมึกยักษ์ตนนี้ยิ่งโกรธมากขึ้น

หน่วยปืนพกรู้สึกอับอายเป็นอย่างมาก

หน่วยปืนพกรู้สึกอับอายเป็นอย่างมาก

หน่วยปืนพกรู้สึกอับอายเป็นอย่างมาก

“ฮ่า!!!”

เงินตำเม็งเร่งนำองครักษ์ส่วนตัวบุกเข้าไป แม้ว่าเขาจะไม่แข็งแกร่งเท่ากับโอหยางโซว แต่เขาก็เป็นนายทหารที่ทรงพลัง ภายใต้ความช่วยเหลือขององครักษ์ส่วนตัว พวกเขาจึงได้ตัดหนวดของมันได้ข้างหนึ่ง

อีกด้านหนึ่ง โอหยางโซวไล่ล่าชัยชนะของเขา เขาขยับเข้าไปใกล้หนวดข้างหนึ่งและฟันมัน

กระบี่ซี่เสี้ยวตัดได้กระแทกเหล็ก การตัดเนื้อที่อ่อนนุ่มเช่นนี้จึงไม่ยากมากนัก

เพียง!

อีกหนวดถูกตัดออก

หลังจากที่มันสูญเสียหนวดไป 3 เส้น ในที่สุดหมึกยักษ์ก็ตระหนักถึงสถานการณ์ได้ คนบนเรือตรงหน้ามันไม่ใช่คนที่มันจะสามารถจัดการได้ง่ายๆ

สำหรับหมวดที่ถูกตัดออกไป มันสามารถงอกออกมาได้ใหม่

การต่อสู้ใช้เวลาไม่ถึง 10 นาที อย่างไรก็ตาม มันแทบจะหยุดหัวใจของทุกคนอย่างแท้จริง

ความแข็งแกร่งของโอหยางโซวทำให้ทุกคนตกตะลึงอีกครั้ง ในกองทัพ มีข่าวลือว่าลอร์ดของพวกเขาเป็นดั่งเทพสงคราม อย่างไรก็ตาม จนถึงตอนนี้ กองทัพเรื่อยังไม่เคยเห็นเขาแสดงความสามารถออกมา

วันนี้ พวกเขาได้เห็นความแข็งแกร่งของเขาแล้ว

“ท่านลอร์ดช่างกล้าหาญนัก!”

ระหว่างการต่อสู้ จางเฉิงไห่หวาดกลัวเป็นอย่างมาก เขาต้องเข้าไปซ่อนตัวอยู่ภายใต้เรือ เมื่อถึงตอนนี้ ในที่สุดเขาก็ออกมา

โอหยางโซวไม่ได้สนใจมากนัก ทุกคนมีข้อดีและข้อเสียเป็นของตัวเอง ในฐานะนักเดินเรือ การเดินเรือคือความสามารถพิเศษของเขา แม้ว่าเขาจะอ่อนแอในสนามรบ ก็ไม่มีใครจะตำหนิเขาได้

“เก็บกวาดให้เรียบร้อย แล้วเดินหน้าต่อไป” โอหยางโซวสั่ง

“ขอรับท่านลอร์ด!”

TWO Chapter 610 ทหารประเภทพิเศษ

หลังจากที่พวกเขาขับไล่สัตว์ประหลาดหมึกยักษ์ไปได้ มันก็เหมือนกับว่าพวกเขาได้ก้าวข้ามบางสิ่งบางอย่างมา หมอกด้านหน้าพวกเขาเริ่มเบาบางลง จนสุดท้ายแล้ว มันเหลือเพียงชั้นหมอกบางๆเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม พวกเขายังคงไม่ได้ออกจากพื้นที่หมอก

มองไปในระยะทางไกล พวกเขายังคงเห็นหมอกหนาแน่นอยู่รอบๆ มีเกาะ
แห่งหนึ่งตั้งอยู่กลางพื้นที่หมอกแห่งนี้

“พวกเรามาถึงแล้ว!” ความคาดหวังปรากฏขึ้นในดวงตาของโอหยางโซว

เกาะแห่งนี้มีขนาดไม่ถึง 20 ตารางกิโลเมตร

อาจเป็นเพราะมีกำแพงหมอก เกาะแห่งนี้จึงเหมือนกับถูกตัดขาดจากโลก
ภายนอก เมื่อสัตว์บนเกาะเห็นโอหยางโซวมาถึง พวกมันไม่หวาดกลัวเขาเลย
แม้แต่่น้อย

ที่ศูนย์กลางเกาะ มียอดเขาสูงโดดเด่น มันดูเหมือนกับกระป๋องขนาดยักษ์ที่ปัก
ลงที่กลางเกาะ

มองไปที่จุดสูงสุด โอหยางโซวยืนยันได้ว่าพวกเขามาถึงสถานที่ที่ถูกต้องแล้ว
มันตรงกับจุดบนแผนที่ชุมสมบัติ

สมบัติของเพชรฆาตรโลहितถูกซ่อนไว้ในถ้ำแห่งหนึ่งใต้ภูเขากระป๋องพระเจ้านี้
หินยักษ์ปิดทางเข้าเอาไว้

เพชรฆาตรโลहितไม่ได้ติดตั้งกับดักใด เขาเพียงวางหินยักษ์เอาไว้เพื่อป้องกัน
ไม่ให้สัตว์เข้าไปในถ้ำ

“ย้ายหินออก!” โอหยางโซวสั่งการองครักษ์ส่วนตัวของเขา

“ขอรับท่านลอร์ด!”

เงินตำเหม่งก้าวออกไป เขาจับหินด้วยมือทั้งสองข้าง ขาของเขาจมลึกลงไปในดิน ขณะที่เขาใช้พลังทั้งหมดของตัวเอง

“ฮือาา!”

หินยักษ์ไม่ขยับแม้แต่นิ้วเดียว

“ฮ่าๆๆ!”

เหล่าองครักษ์ส่วนตัวห้าวเราอย่างบ้าคลั่ง พวกเขาไม่ได้สนใจเกี่ยวกับใบหน้านายกongของพวกเขาเลย

เงินต้นเหม่งสนิทกับพวกเขาทุกคน ศักดิ์ศรีของเขาต่อพวกเขาจึงไม่สูงมากเกินไป เขาชอบไม้เกี่ยวกับทักษะความสามารถของเขากับพวกเขา ดังนั้นสถานการณ์ที่น่าอัศจรรย์นี้จึงทำให้พวกเขาห้าวเราออกมาอย่างสนุกสนาน

ใบหน้าของเงินตำเหม่งกลายเป็นสีแดง “พวกเจ้าจะไม่ใช้หรือ?”

“ไป! ไป!” เมื่อพวกเขาเห็นว่านายกongของพวกเขา กำลังจะระเบิด พวกเขาก็ไม่กล้าเล่นอีก ไม่อย่างนั้น นายกongของพวกเขาอาจจะสอนบทเรียนให้กับพวกเขาได้

ต้องขอบคุณการทำงานอย่างหนักขององครักษ์ส่วนตัว หินยักษ์จึงถูกย้ายออกไปในที่สุด

ด้านในถ้ำมืดสนิท และมีความชื้นสูง พวกเขาจึงต้องจุดไฟเพื่อเพิ่มแสงสว่าง ยิ่งเดินลึกเข้าไปในถ้ำ มันยิ่งกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ

หลังจากเดินไปได้ 20 เมตร พวกเขาก็พบว่า มีแสงสีทองเปล่งออกมาที่
ด้านหน้า เมื่อเดินลึกเข้าไปอีกก้าว แสงสีทองที่เปล่งออกมาก็ยิ่งชัดเจนมาก
ขึ้น มันดึงดูดพวกเขาเป็นอย่างมาก

หลังจากเดินตามแสงสีทองไป ในที่สุดพวกเขาก็เดินมาถึงห้องโถงขนาดใหญ่
มันกว้างมากกว่า 200 เมตร

แสงสีทองเปล่งออกมาจากห้องโถงแห่งนี้

ภูเขาเหรียญทองเต็มอยู่ในห้องโถง เหรียญทองนับล้านๆ กลิ้งกลิ้งไปทั่ว
เหมือน มันได้สร้างเป็นภูเขาเหรียญทองที่สูงหลายเมตร

แสงสีทองอันเจิดจ้านี้ มากพอจะทำให้คนตาบอดได้

เมื่อเห็นมัน โอหยางโซวอดไม่ได้ที่จะหายใจเข้าลึกๆ เขาได้เห็นเหรียญทอง
มากมายในหอนิรภัยที่เมืองซานไห่เท่านั้น

จากการประมาณของเขา มันมีไม่ต่ำกว่า 3 ล้านเหรียญทอง

นอกจากเหรียญทองแล้ว มันยังมีเพชรพลอย, หยก และอัญมณีมากมาย
รวมไปถึงไอเท็มต่างๆ ที่ถูกฝังอยู่ในภูเขาเหรียญทอง มีทั้งกระป๋องล้ำค่า, ทัชชิม
, ไข่มุก, กล้องสมบัติ และอื่นๆ อีกมาก

ของเหล่านี้ดูเหมือนจะมีไม่มากนัก แต่มูลค่าของมันไม่ได้อยู่ไปกว่าภูเขา
เหรียญทองเลย

ราชาโจรสลัดได้สร้างคลังสมบัตินี้ขึ้นตลอดชีวิตของเขาจริงๆ

ปฏิกิริยาแรกของโอหยางโซวก็คือ ถ่ายภาพเก็บไว้เป็นความทรงจำ

เมื่อคนอื่นๆเดินเข้ามาเห็นภาพนี้ พวกเขารู้สึกตัวเบาขึ้นเล็กน้อย และความโลภปรากฏในดวงตาของพวกเขา

“ทุกคนที่มาพร้อมกันนี้ จะได้รับรางวัล 100 เหรียญทอง” พวกเขาเสียงชีวิตเข้ามาค้นหา หากพวกเขาไม่ได้รับรางวัล มันอาจจะทำให้พวกเขารู้สึกไม่พอใจได้

“ขอบคุณท่านลอร์ดสำหรับรางวัล!”

เหล่าทหารทั้งหมดเต็มไปด้วยความตื่นเต้น พวกเขาใช้น้ำลายของพวกเขาและรีบคำนับขอบคุณลอร์ดของพวกเขา เงิน 100 เหรียญทอง คิดเป็นเงินเดือนของพวกเขาหลายเดือน

โอหยางโซวพยักหน้า แล้วหยิบถุงเก็บของของเขาออกมา เก็บเหรียญทองทั้งหมดไป เขาเหรียญทองเปลี่ยนเป็นแม่น้ำเหรียญทอง ไหลเข้าสู่ถุงเก็บของของโอหยางโซว มันค่อยๆหายไปช้าๆจากสายตาของทุกคน

ฉากดังกล่าวดูน่าทึ่งเป็นอย่างมาก

ในระหว่างงานประมูลครั้งล่าสุด เขาได้ซื้อหินพื้นที่ขนาดยักษ์ มันทำให้ถุงเก็บของของเขา มีความจุถึง 10,000 ลูกบาศก์เมตร แม้ว่าเขาจะพบกับอีกเขาเหรียญทอง เขาก็ยังคงมีพื้นที่เพียงพอที่จะเก็บมัน

นอกจากนี้ เมื่อเหรียญทองเหล่านั้นเข้าสู่ถุงเก็บของ มันก็จะกลายเป็นกลุ่มข้อมูล มีเพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ใช้พื้นที่อย่างแท้จริง

เมื่อเขาเหรียญทองหายไปจากห้องโถง ห้องโถงก็ดูจิตจางลงไปในทันที

ภูเขาเหรียญทอง มีเหรียญทองทั้งหมด 3.85 ล้านเหรียญทอง สำหรับการประเมินค่าเพชรพลอย เขาต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ แต่จากการคาดคะเนคร่าวๆ ของเขา มูลค่าของพวกมันคงจะไม่ต่ำกว่า 3 ล้านเหรียญทอง

นั่นหมายความว่า ในการเดินทางครั้งนี้ โอหยางโซวกวาดสมบัติไปได้ถึง 7 ล้านเหรียญทอง ซึ่งสูงกว่าผลรวมเงินลงทุนของธนาคารสี่สมุทรเสียอีก

ถ้าเขาเผยแพร่ข่าวนี้ออกไป คนอื่นๆ จะต้องอิจฉาเขาเป็นอย่างมากแน่นอน ยังไม่หมดเพียงเท่านั้น

หลังจากที่เขาดูภูเขาเหรียญทองไปแล้ว แม้ว่าสิ่งอื่นๆ จะดูธรรมดา แต่มันก็ดึงดูดความสนใจเขาเป็นอย่างมาก

โดยปกติแล้ว ไอเท็มในกล่องเช่นนี้จะเป็นสมบัติที่แท้จริง

เมื่อเขาเปิดมัน เขาพบไอเท็มในกล่องเพียง 3 ชิ้นเท่านั้น

ได้แก่ ชุดเกราะ 1 ชุด, หนังสือ 1 เล่ม และยันต์ 1 แผ่น

โอหยางโซวหยิบชุดเกราะขึ้นมาเป็นอย่างแรก มันมีสีแดงเข้ม และเป็นชุดเกราะครึ่งลำตัว ที่ตรงกลางหน้าอกของชุดเกราะ มีรูปมังกรทอง 2 ตัว กำลังพัวพันกัน มังกรทองเหล่านี้ดูสมจริงเป็นอย่างมาก

ชื่อ : ชุดเกราะมังกรคู่กลืนสวรรค์(ระดับพระเจ้า)

ประเภท : เกราะหนัก

น้ำหนัก : 25 กิโลกรัม

การป้องกัน : 95

ความทนทาน : 85

ลักษณะพิเศษ : ถ่ายกำลัง(ผลกระทบจากการโจมตีต่อร่างกาย ลดลง 50%)

ทักษะสังหาร : การป้องกันของมังกรคู่(ปลดปล่อยกำลังภายในแรกกำเนิด เพื่อสร้างชั้นป้องกันบางๆทั่วร่างกาย ป้องกันอย่างเต็มรูปแบบในนานครึ่ง ชั่วโมง, คูลดาวน : 1 เดือน)

อาชีพจำกัด : นายทหาร, จอมยุทธ์, มือปราบ

การประเมิน : สร้างขึ้นจากแก่นเลือดมังกรและทองหล่อเลี้ยงด้วยเลือด มังกร และถูกหล่อขึ้นมาโดยเปลวไฟจากสวรรค์ นอกจากเจ้าโลกแล้ว ไม่มีใครสามารถจะใช้นั้นได้ หยดเลือดลงไปบนเกราะ เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ ไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้, ไม่สามารถทิ้งได้, สามารถพัฒนาได้

เพิ่มเติม : ชุดเกราะนี้เป็นส่วนหนึ่งของเซตอุปกรณ์ระดับพระเจ้า มังกร สงคราม หากได้รับเต็มทั้งเซต จะสามารถเปิดใช้งานลักษณะพิเศษของเซตได้

เมื่อกับชุดเกราะระดับทองคำขาวของเขาแล้ว ชุดเกราะนี้ดีกว่ามาก ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันหรือความทนทาน มันถือเป็นการอัปเดตครั้งใหญ่

ที่สำคัญกว่านั้นคือ ลักษณะพิเศษและทักษะสังหาร

ลักษณะพิเศษช่วยลดผลกระทบจากการโจมตีลง 50% ขณะที่ทักษะสังหาร เป็นทักษะช่วยชีวิต

ข้อดีของมันมีเพียงอย่างเดียวก็คือ มันเป็นเพียงชุดเกราะครึ่งตัว ชุดเกราะหมิงกงของโอหยางโซวในปัจจุบัน เป็นชุดเกราะครบเซต

คิดเกี่ยวกับมัน โอหยางโซวตัดสินใจถอดชุดเกราะหมิงกงของเขาออก และสวมชุดเกราะมังกรคู่กลืนสวรรค์เข้าไปแทนที่

ในเวลานี้ ชุดเกราะหมิงกงระดับทองคำขาวยังคงมีน้อยมาก แต่ไปฉีและขุนพลคนอื่นๆก็ยังสวมมัน มันจึงทำให้โอหยางโซวดูไม่โดดเด่นมากนัก

โอหยางโซวเพียงถอดชุดเกราะหลักออกเท่านั้น เขายังคงสวมหมวกและอุปกรณ์อื่นๆของเซตเช่นเดิม เขาจะเปลี่ยนก็ต่อเมื่อเขาได้อุปกรณ์ที่ระดับสูงกว่านี้

ใครจะรู้ว่า เขามีโอกาสจะได้อุปกรณ์ครบเซตหรือไม่

จากนั้น โอหยางโซวก็หยิบหนังสือขึ้นมา

คู่มือการฝึกอบรมนักรบทะเลคลั่ง : หลังจากเปิดใช้งาน ผู้ใช้จะสามารถเข้าใจเทคนิคการฝึกอบรมนักรบทะเลคลั่งได้

นักรบทะเลคลั่ง : องค์กรของโพไซดอน มีความสามารถในการต่อสู้ในทะเลระดับสูง สามารถต่อสู้บนเรือและในน้ำได้

หลังจากที่ฟังคำอธิบายแล้ว โอหยางโซวก็รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง

หลังจากที่กองทัพเรือหนานหยางผ่านการสู้รบมาไม่กี่ครั้ง โอหยางโซวก็รู้สึกได้ถึงความอ่อนแอของทหารเรือในด้านกำลังรบ เมื่อเทียบกับกองทัพบกของเขาแล้ว พวกเขาไม่มีอะไรเลย

นอกจากนี้ เนื่องจากพวกเขาขาดแคลนขุนพลเรือ มันยังทำให้กำลังรบของพวกเขายู่ในจุดที่เป็นอันตราย

ด้วยคู่มือนี้ มันจะทำให้กองทัพเรือหนานหยางสามารถจะข้างหน้าได้อย่างมั่นคง

ยันต์สุดท้ายเป็นยันต์ระดับจักรพรรดิที่หาได้ยาก โอหยางโซววางแผนที่จะใช้มันเมื่อเขากลับไปแล้ว เขาไม่ต้องการให้เกิดสิ่งไม่คาดฝันขึ้นในตอนนี้

หลังจากได้รับไอเท็มทั้งสามแล้ว โอหยางโซวก็ไม่เสียใจเกี่ยวกับงานประมูลครั้งล่าสุด ที่เขาแทบจะไม่ได้อะไรกลับมาอีก

ไอเท็มทั้งสามนี้ เทียบได้กับรายการทั้ง 10 ในงานประมูลเลยทีเดียว

เพชรฆาตรโลहितสมควรได้ชื่อว่าเป็นราชาโจรสลัดอย่างแท้จริง

สมบัติของเขาไม่มีสิ่งใดเป็นของไม่ดีเลย

หลังจากเก็บกวาดทุกอย่างแล้ว โอหยางโซวก็เตรียมจะออกไป ก่อนจะออกไป เขาได้พบกับกุญแจดอกหนึ่งที่มีมุกกล่อง เขาหยิบมันขึ้นมาแล้วพบว่ามันเป็นกุญแจที่สลักมาจากหินที่ไม่รู้จัก มันดูเก่าและเปราะเปื้อน

โอหยางโซวไม่รู้เกี่ยวกับมัน เขาจึงเก็บมันไว้ในถุงเก็บของแล้วออกจากเกาะไป

ในอีกด้านหนึ่ง เจิ้งเหอได้กลายเป็นฝันร้ายของผู้เล่นภูมิภาคอันนัม

หลังจากแยกตัวออกจากกัน เจิ้งเหอได้นำกองเรือของเขา เข้าโจมตีกองเรือหลักของกองทัพพันธมิตรอันแน่น กองเรือทั้งสองสู้รบกันอย่างรุนแรงบนท้องทะเล

ผลของการต่อสู้ เป็นชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของกองทัพเรือซานไห่ เมื่อต้องเผชิญหน้ากับปืนใหญ่ของดินแดนซานไห่ กองทัพเรือพันธมิตรอันแน่นไม่สามารถจะตอบโต้ได้เลย

ต่อจากนั้น เจิ้งเหอไม่ได้เคลื่อนที่ไปไหน เขาไม่ได้ไล่ตามเพื่อสังหารศัตรู แล้วยังล่าถอยกลับไปอีกด้วย

เดิม กองทัพเรือพันธมิตรลังเลที่จะไล่ตามเมื่อได้ยินข่าวนี้ แต่สุดท้ายแล้วพวกเขาก็ไล่ตามกองทัพเรือซานไห่ไป

อย่างช่วยไม่ได้ เห็นได้ชัดว่าเรือของกองทัพเรือซานไห่เหนือกว่าพวกเขามาก แล้วพวกเขาจะไล่ตามเรือที่รวดเร็วของศัตรูไปได้อย่างไร?

เจิ้งเหอใช้ความได้เปรียบด้านความเร็ว ทั้งระยะห่างจากศัตรู กองเรือทั้งสามแยกกันเป็น 3 ทิศทาง เพื่อให้กองทัพเรือพันธมิตรสับสน

เจิ้งเหอเป็นเหมือนนักฆ่า เขาจะไม่ต่อสู้กับศัตรูนานเกินไป เมื่อเขาโจมตีเสร็จแล้ว เขาก็จะล่าถอยออกมา เมื่อได้เปรียบแล้ว เขาก็จะกลับมาโจมตีอีกครั้ง และก็ล่าถอยออกมา เขาจะไม่ให้ศัตรูมีโอกาสดำตอบโต้ใดๆ